ΙΔΡΥΤΗΣ † ΝΙΚ. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΣ
ΙΔΙΟΚΤΗΤΑΙ ΚΛΗΡ. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΥ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΔΗΜ. Κ. ΚΟΥΤΣΗΣ
ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΗΣ
ΙΩΑΝΝΑ Ν. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΥ
ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1930

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

ΠΟΛΥΓΥΡΟΣ
ΚΥΡΙΑΚΗ
17
ΜΑΡΤΙΟΥ 1963
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Δ'.
ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 512
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1.
ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ ἀριθ. 30

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΠΙΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

ΧΑΡΙΝ ΤΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ & ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ!

Φανατικὸς ἀναγνώστης τῆς Ἐφημερίδος μας, ἀπὸ τοῦ πρώτου φύλλου τῆς πρὸ δεκαετίας ἐπανεκδόσεώς της, ὁ ἐπιστολογράφος μας, ὅστις εἶναι καὶ ἐκπαιδευτικός, ἐχολώθη, διότι ἐδημοσιεύσαμεν ἐπιστολὴν τοῦ Ἡγουμένου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Διονυσίου, Γαβριήλ, ἐν ᾗ οὗτος ἐκφέρει τὰς κρίσεις του ἐπὶ τῆς ἀπεργίας τῶν ἐκπαιδευτικῶν, ἣν καὶ κατέκρινε.

Τόσον δὲ ἐξηγέρθη ὁ παλαιὸς οὗτος φίλος τῆς Ἐφημερίδος μας, ὥστε ἔσπευσε νὰ μᾶς δηλώσῃ, ὅτι δὲν ἐπιθυμεῖ νὰ ἀναγιγνώσκῃ πλέον τὸ φύλλον μας.

Μεταξὺ τῶν χιλιάδων ἀναγνωστῶν τῆς Ἐφημερίδος μας, κατὰ τὸν μακρὸν χρόνον, καθ' ὃν ἐκδίδεται αὕτη, συνέβη, ἐλάχιστοι τινες ἐξ αὐτῶν, συγχέοντες τὸ ὀρθὸν καὶ καλὸν πρὸς τὸ ἀτομικόν των συμφέρον καὶ νομίζοντες ἀφ' ἑνὸς μέν, ὅτι ἡ Ἐφημερὶς μας ὀφείλει νὰ προσαρμόζῃ τὴν ὕλην της πρὸς τὰς ἰδιαιτέρας ἐπιθυμίας των, ἀφ' ἑτέρου δὲ ὅτι τρόπον τινὰ, εὐεργετοῦν καὶ ὁπωσδήποτε ὑποχρεοῦν τὴν Ἐφημερίδα μας, διὰ τῆς καταβολῆς τῆς συνδρομῆς των, νὰ ἐπιστρέψωσι τὸ φύλλον μας, διότι πιστεύουν ἀφελῶς, ὅτι ἐκδικοῦνται τὴν ἐφημερίδα μας, διὰ τὴν μὴ συμμόρφωσὶν της πρὸς ἀξιώσεις των, ἀποστεροῦντες ταύτην τῆς συνδρομῆς των, ἤτοι δραχμῶν ... ὀκτὼ (8) περίπου ἐτησίως, αἵτινες ἀπομένουσι μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν διαφόρων δαπανῶν.

Τὰ ἐλάχιστα ταῦτα περιστατικά, ὑλικῶς τε καὶ ἠθικῶς στεροῦνται οἱασδήποτε σημασίας.

Δὲν θὰ ἤξιζεν ἑπομένως νὰ μᾶς ἀπασχολήσῃ καὶ τὸ περιστατικὸν τοῦ ἀνωτέρω παλαιοῦ φίλου μας, ἐὰν δὲν συνέβαινε νὰ εἶναι οὗτος μορφωμένος καὶ δὴ ἐκπαιδευτικός.

Ἡ ἰδιότης του ὅμως καθιστᾶ λίαν θλιβερὸν τὸ φαινόμενον. Ἡ ἐφημερὶς αὕτη διεκήρυξεν ἀπὸ τοῦ πρώτου φύλλου της, ὅτι δὲν θὰ ἀποστῇ τῶν γραμμῶν, τὰς ὁποίας ἐχάραξεν ἐν τῇ ἐκπληρώσει τῆς δημοσιογραφικῆς ἀποστολῆς της, ὡς λίαν σαφῶς ἀνέπτυξεν ταύτην ἐν τῷ πρώτῳ κυρίῳ ἄρθρῳ της, ἀδιαφοροῦσα ἐὰν δυσαρεστήσῃ καὶ φίλους της.

Διὰ τοὺς κ.κ. ἐκπαιδευτικούς μας, οὐχὶ ὡς ἄτομα, ἀλλ' ὡς τάξιν, ἀγωνιζομένην, ἐν τῷ συνόλῳ της, μετ' αὐταπαρνήσεως, διὰ τὴν διαπαιδαγώγησιν τῆς Νεολαίας μας, διὰ τὴν προαγωγὴν τούτέστιν τοῦ Ἔθνους ἡ Ἐφημερὶς μας ἐξέφερεν εἰς ἑκατοντάδας ἄρθρων καὶ παντὸς εἴδους σχολίων τὰς πλέον ἐπαινετικὰς κρίσεις της, ἐπὶ δὲ τοῦ θέματος τῆς τελευταίας ἀπεργίας ἐτάχθη σαφῶς ὑπὲρ αὐτῶν.

Γνωστὴ ἑπομένως ἦτο ἡ ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου θέσις τῆς Ἐφημερίδος μας, ἥτις καὶ εἰς τὸ ἀνωτέρω δημοσίευμα τοῦ Ἡγουμένου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Διονυσίου, δὲν παρέλειψε νὰ σημειώσῃ ὅτι εἰς τὰς πλείστας τῶν ἀπόψεών του διεφώνει.

Ὅθεν μόνον ἀγράμματός τις ἐπετρέπετο νὰ παρερμηνεύσῃ τὴν ἐνέργειάν μας.

Ἀνεξαρτήτως ὅμως τούτων, πῶς μορφωμένος ἄνθρωπος καὶ δὴ καὶ ἐκπαιδευτικὸς ἀξιοῖ τὸν ἀποκλεισμὸν ἀπὸ τῶν στηλῶν τοῦ Τύπου πάσης ἀντιθέτου πρὸς τὴν ἰδικήν του γνώμης; μόνον τὰ ὦτα τῶν δούλων ἀκούουν μίαν μόνον φωνήν, τὴν τοῦ κυρίου των.

Θέλομεν νὰ πιστεύωμεν, ὅτι δὲν ἐπιθυμεῖ καὶ δὲν ἀναλίσκει ἑαυτὸν ὁ παλαιὸς φίλος μας, διὰ νὰ μεταβληθοῦν οἱ παρ' αὐτοῦ διδασκόμενοι εἰς ἀνδράποδα, ἀλλ' εἰς ἐλευθέρους ἀνθρώπους, οἱ ὁποῖοι ἐλευθέρως πάντα δικαιούμενον νὰ ἐκφέρῃ γνώμην θὰ ἀκούουν καὶ ἐλευθέρως θὰ σχηματίζωσι τὴν ἰδικήν των γνώμην.

Εἰς οὐδένα, ἐφ' ὅσον ἡ προσωπικότης του ὑποχρεοῖ, ἀρνούμεθα νὰ ἐκφέρῃ ἀπὸ τῶν στηλῶν τῆς Ἐφημερίδος μας τὴν γνώμην του ἀδιάφορον ἐὰν αὕτη εἶναι ἀντίθετος πρὸς τὴν ἡμετέραν.

Κατὰ συνέπειαν εἰς τὸν Ἡγούμενον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Διονυσίου, πανελληνίως γνωστὴν προσωπικότητα τοῦ Ἁγίου Ὄρους, οἱαδήποτε ἀρνησίς μας, θ' ἀπετέλει τὸ μὲν ἀσέβειαν, τὸ δὲ προδοσίαν τῶν ἀρχῶν τῆς Ἐφημερίδος μας. Ἂς τὸ χωνεύσῃ ὁ ἤδη τέως φίλος μας καὶ πᾶς τις ἄλλος, ὅτι ἡ «ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ» δὲν ἐκδίδεται, διὰ τὴν ἱκανοποίησιν τούτου ἢ ἐκείνου ἐκ τῶν φίλων της, ἀλλὰ χάριν τῶν συμφερόντων τῆς Χαλκιδικῆς, μεταξὺ τῶν ὁποίων τὰς πρώτας θέσεις κατέχουσιν ἡ Ἀλήθεια καὶ ἡ Ἐλευθερία!

ΤΟ ΚΗΡΥΓΜΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

Τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Κασ)δρείας κ.κ. ΣΥΝΕΣΙΟΥ

Ἂν κάθε εὐσεβὴς καὶ πιστὸς χριστιανὸς εἶχε τὴν ἐπιδεξιότητα ποὺ χρειάζεται γιὰ νὰ ζωγραφίσῃ τὴ φυσιογνωμία τοῦ Κυρίου θὰ τὸν ἱστοροῦσε σάν μιὰ μορφὴ ποὺ ἐκπέμπει μέσα σὲ φῶς ἀπαλὸ καὶ ἱλαρό, μιὰ ὑπερκόσμια γλυκύτητα, ἡμερότητα καὶ πραότητα. Αὐτὴ τὴν ἐντύπωση ἔχει ἀφήσει στὴ μνήμη ὅλων τῶν ζωντανῶν πιστῶν τὸ διάβασμα τῆς ἱστορίας τοῦ Χριστοῦ. Καὶ τὴν ἐντύπωση αὐτὴ τὴν ἔχει ἀφήσει στό εὐσεβὲς μνημονικό μας ὁ λόγος του ὁ ἁρωματισμένος μὲ ἀγαθότητα καὶ ἁπλότητα. Ἡ εὐσπλαγχνία του πρὸς τοὺς πονεμένους. Ἡ φροντίδα του γιὰ τοὺς πεινῶντας. Ἡ συγχωρετικότης πρὸς τοὺς κολασμένους. Καὶ ἡ φιλόστοργη συγκατάβασις πρὸς τοὺς μετανοοῦντας Τελῶνες. Κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ ξεχάσῃ τὴ σκηνὴ τῆς Βηθανίας μὲ τὴ μυροφόρα ἁμαρτωλή. Καὶ τὴν στερνὴ σκηνὴ ἐπάνω στὸ κορύφωμα τοῦ σταυρικοῦ πόνου, ὅπου ἐδόθη ἡ ἄφεσις καὶ ἡ ὑπόσχεσις σωτηρίας σὲ ἕνα σταυρωμένο ληστή.

Καὶ ὅμως ἀπὸ τὰ χείλη τοῦ Κυρίου, τοῦ τόσον ἁπαλοῦ, ἥμερου καὶ πράου θεοδιδασκάλου βγῆκε τούτη ἡ φράσις: «Πῦρ ἦλθον βαλεῖν ἐπὶ τὴν γῆν» Ἦρθα νὰ βάλω φωτιὰ ἐδῶ στὴ γῆ.

Καὶ ἡ λέξις «πῦρ» σημαίνει ἀγῶνα, μάχη, πόλεμο. Σημαίνει ξεσήκωμα, ἀναταραχή, βίαν, ἐπανάστασιν. Ἔχει μέσα της τὴν ἔννοια τῆς καταστροφῆς καὶ τοῦ ὀλέθρου.

Ναὶ πόλεμον ἦρθε νὰ κηρύξῃ ὁ Κύριος. Ἀλλὰ πόλεμον ὅμως πολὺ διαφορετικὸ ἀπὸ τοὺς πολέμους τῶν ἀνθρώπων. Καταστροφὴν καὶ ὄλεθρον ἦρθε νὰ προκαλέσῃ. Ἀλλὰ καταστροφὴν καὶ ὄλεθρον τοῦ κακοῦ, τοῦ ἀνηθίκου, τοῦ δαιμονιακοῦ. Κάθε ἠθικῆς ἀσχημίας ποὺ ἐξαθλιώνει καὶ δαιμονοποιεῖ τὸν ἄνθρωπο.

Τὸ ἰδιότυπο «πῦρ» ποὺ ἦρθε νὰ ἀνάψῃ ἐδῶ εἰς τήν γῆν ὁ Κύριος διασαφηνίζεται στὴ φράση τούτη «Ὅστις, θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν ἀπαρνησάσθω ἑαυτόν». Ὅποιος ἔχει τὴν ἐπιθυμίαν νὰ μὲ ἀκολουθήσῃ στὸν καινούργιο πνευματικὸ δρόμο ποὺ ἀνοίγω στὸν κόσμο τοῦτο πρέπει νὰ λόβῃ σοβαρῶς ὑπ' ὄψιν του ὅτι θὰ πρέπει νὰ ἔχῃ αὐταπάρνησι.

Ἡ αὐταπάρνησις λοιπὸν εἶναι τὸ «πῦρ» πού ἦλθε νὰ ἀνάψῃ εἰς τὴν γῆν. ὁ πόλεμος ποὺ ἦρθε νὰ κηρύξῃ, ἡ δημιουργικὴ καταστροφὴ ποὺ ἦρθε νὰ προκαλέσῃ. Καὶ γιατὶ μὲ τόσον δραματικοῦ χρώματος λέξεις ἀποδίδουμε τὸ σύνθημα «αὐταπάρνησις;» Γιατὶ τὸ σύνθημα τοῦτο ἔχει κάτι τὸ δραματικὸ μέσα του. Δὲν εἶναι δυνατὸ νὰ ἐναρμονισθῇ ὁ πιστὸς μὲ τὸ σύνθημα τοῦτο χωρὶς νὰ θυσιάσῃ καὶ κάτι. Καὶ ὅπου ὑπάρχει θυσία ἐκεῖ ὑπάρχει καὶ ἕνα ψυχόδραμα ποὺ εἶναι καὶ τὸ πειὸ σκληρό. Αὐταπάρνησις γιὰ τὸν ἀλαζόνα σημαίνει ξερρίζωμα τῆς ἀλοζονείας καὶ φύτεμα τῆς ταπεινωσύνης. Αὐταπάρνησις γιὰ τὸν πλεονέκτη σημαίνει ξερρίζωμα τῆς πλεονεξίας καὶ φύτεμα τῆς αὐταρκείας. Γιὰ τὸν ἀπαθῆ καὶ ἀδιάφορο σημαίνει γραμμὴν συμπόνιας καὶ εὐσπλαγχνίας. Γιὰ τὸν θυμώδη καὶ ὀργίλο σημαίνει γραμμὴν ἀνοχῆς καὶ εἰρηνικότητος. Γιὰ τὸν ἄδικο σημαίνει δικαιοσύνη. Γιὰ τὸν ψευδολόγο σημαίνει φιλαλήθεια. Γιὰ τὸν ἄσωτο σημαίνει σωφροσύνη. Γιὰ τὸν ἀκόλαστο σημαίνει ζωὴν ἁγνότητος καὶ πειθαρχήσεως τῶν φληδόνων παθῶν του. Καὶ ἂν ἔχῃ μιὰ ἢ δυὸ ἀπὸ τοῦτες τὶς κακίες κανεὶς νὰ ξερρίζωσῃ καὶ ἰσάριθμες ἀρετὲς νὰ προαγάγῃ ὁ ἀγῶνας δὲν εἶναι ἐξόχως σκληρός. Ἂν ὅμως ὅλες αὐτὲς τὶς κακίες καὶ ὅλες τὶς ἄλλες ποὺ δὲν ἀπαριθμήσαμε τὶς ἔχει κανεὶς δρῶσες στὴν καρδιὰ καὶ στὸν τρόπο τῆς ζωῆς του, τότε δὲν καλεῖται σὲ θυσίες πολλὲς καὶ σκληρές; Ἂν τὸ νόσημά μας εἶναι ἕνα καὶ ἀπαιτῇ μιὰ χειρούργησι καὶ ὁ πόνος εἶναι ἕνας Ἂν ὅμως τὰ νοσήματα εἶναι πολλὰ καὶ πολλὲς οἱ ἀπαιτούμε-

....Συνέχεια εἰς τὴν 4ην σελ.

Η ΓΝΩΜΗ ΜΑΣ

Η ΑΡΝΑΙΑ ΚΑΙ Ο ΣΧΟΛΙΑΤΡΟΣ ΤΗΣ

Φαίνεται, ὅτι τὴν Χαλκιδικὴν δὲν τὴν λησμονοῦν αἱ ἄρχοντες τῶν Ὑπουργείων, ὅταν τὴν χρειάζωνται ὡς πρόφασιν τῶν ἀνομιῶν των.

Θὰ ἐνθυμοῦνται οἱ ἀναγνῶσται μας τὴν καταγγελίαν μας, καθ' ἣν κυρία τις ἢ δεσποινὶς, διορισθεῖσα, ὡς δῆθεν ὑπάλληλος τῆς Ἀρχαιολογίας, χάριν τῆς Χαλκιδικῆς, οὐδέποτε ἐνεφανίσθη ἐνταῦθα, ἀλλὰ παραμένει ἐν Θεσσαλονίκῃ προσφέρουσα τὰς ὑπηρεσίας της ἐκεῖ.

Σήμερον καταγγέλλομεν καὶ τὸ ἐμφανισθὲν δεύτερον παρόμοιον κροῦσμα, ἐὰν δὲν ὑπάρχουν καὶ ἄλλα, τὰ ὁποῖα δὲν ἔχουν περιέλθει εἰς γνῶσιν μας.

Ἡ Ἀρναία πρωτεύουσα τῆς Βορείου Χαλκιδικῆς ἔχει.... Σχολίατρον!..

Ἂς μὴ μᾶς εἴπουν οἱ Ἀρναιῶται, ὅτι αὐτὸ δὲν εἶναι ἀληθὲς καὶ ὅτι ἀντιθέτως πικρὸν παράπονον ἔχουν διότι τὰ παιδιὰ τῆς Ἀρναίας καὶ τῆς Βορείου Χαλκιδικῆς στεροῦνται Σχολιάτρου.

Τὸ Ὑπουργεῖον ἐμεριμνησε καὶ διώρισε Σχολίατρον εἰς τὴν Ἀρναίαν. Αὐτὸ ἴσως νὰ δύναται νὰ τὸ ἐπιβεβαιώσῃ ὁ κ. Ἐπιθεωρητὴς Δημοτικῶν Σχολείων τῆς περιφερείας των.

Πάντως οὐδεμίαν ἐπιτρέπεται νὰ διατυπώσουν ἀμφιβολίαν περὶ τοῦ, ὅτι τυγχάνει διωρισμένος Σχολίατρός των. Εἶναι ἀπολύτως βέβαιον τοῦτο. Ἄλλο βεβαίως ζήτημα εἶναι ἡ ὑλικὴ ἐμφάνισις τοῦ διορισθέντος Σχολιάτρου των. Ἄλλο ζήτημα εἶναι ἡ ἄγνοιά του ἀπὸ τὰ παιδιὰ των. διὰ τὰ ὁποῖα διωρίσθη.

Ὁ ἄνθρωπος δέν πταίει δι' αὐτὸ. Σχολίατρος εἶναι καὶ ὑπηρεσίαν Σχολιάτρου ἐκτελεῖ, ἀδιαφόρως ἐὰν εἰς τὴν Θεσσαλονίκην ἢ ὁπουδήποτε ἀλλαχοῦ πλὴν τῆς Ἀρναίας, ἡ ὁποία οὕτω ἔχει καὶ δὲν ἔχει Σχολίατρον!

Σκαλοπάτι λοιπὸν ἡ Χαλκιδική. διὰ νὰ διορίζωνται ἐκεῖνοι, τοὺς ὁποίους ἐπιθυμοῦν νὰ ἐνισχύουν καὶ δὲν ἠμποροῦν νὰ τοὺς διορίσουν εἰς ἄλλας πλέον ἐγκαταλελειμένας τῆς Χαλκιδικῆς περιφερείας.

ΕΞΑΙΡΕΤΟΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑ ΙΑΤΡΟΥ

Ἐξαίροντες τὴν συμπεριφορὰν τῶν κατοίκων τῆς Κοινότητος Νέων Ρόδων, οἱ ὁποῖοι μετέφερον, διὰ προχείρου φορείου, τὸ ὁποῖον ἐβάσταζον ὁδοιποροῦντες ἐπὶ πολλὰς ὥρας, κινδυνεύοντα συμπατριώτην των, ὅστις καὶ χάρις εἰς τὴν ἐνέργειάν των διεσώθη, δὲν εἴχομεν πληροφορηθῆ ὅτι τὸν κύριον ρόλον εἰς τὴν διάσωσιν ἑνὸς ἀνθρώπου διεδραμάτισεν ὁ ἐξαίρετος ἰατρὸς κ. Ἀγ. Καραλιόλιος ὁ ὁποῖος ἐξετάσας τὸν ἀσθενῆ καί διαγνώσας τὴν θέτουσαν εἰς κίνδυνον ζωῆς αἰτίαν, ἔσπευσε νὰ ἐπικοινωνήσῃ μετὰ τοῦ Ὑγειονομικοῦ Κέντρου μας καὶ νὰ ζητήσῃ τὴν ἐπέμβασίν του, διὰ τὴν μεταφορὰν κατ' ἀρχὴν τοῦ κινδυνεύοντος, δι' ἑλικοπτέρου, ὄντος τοῦ μᾶλλον ἐνδεικνυομένου μεταφορικοῦ μέσου εἰς τὴν περίπτωσιν, ἄλλως παντὸς ἑτέρου διατιθεμένου τοιούτου, μὴ καταστάσης δὲ δυνατῆς παρὰ μόνον τῆς διαθέσεως αὐτοκινήτου ἀπὸ Ἱερισσοῦ, παρέσχε τὰς πρώτας βοηθείας εἰς τὸν ἀσθενῆ καὶ διωργάνωσε τὴν ὁμάδα μεταφορᾶς καὶ διασώσεως αὐτοῦ.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω, τὰ ὁποῖα ἡ σεμνότης τοῦ καλοῦ αὐτοῦ ἰατροῦ δὲν ἐπέτρεψε νὰ πληροφορηθῶμεν ἀμέσως προκύπτει ἡ ἐξαίρετος δρᾶσις του, τὴν ὁποίαν ἔστω καὶ μετὰ τινος βραδύτητος, προβάλλομεν ὡς τιμῶσαν τὴν τάξιν τῶν Ἰατρῶν μας.

ΠΡΙΝ ΣΥΜΒΟΥΝ ΔΥΣΤΥΧΗΜΑΤΑ

Δύο τοῖχοι, τὸ πλάτος ἑκάστου τῶν ὁποίων εἶναι 0,25 μ. ἀπέχοντες ὁ εἷς τοῦ ἄλλου περὶ τὰ τέσσαρα μέτρα, ἐφ' ὧν ἐστηρίζετο ἄλλοτε πλάξ ἐξ ὠπλισμένου σκυροκονιάματος, εἶναι ὅ,τι ἔχει ἀπομείνει, μετὰ τὴν καταστροφὴν τῆς τελευταίας ταύτης, ἀπὸ τὴν ἄγουσαν εἰς τὴν ἐν συνεχείᾳ ἐξέδραν τοῦ λιμένος Νέων Ρόδων.

Κατόπιν τούτου οἱ ἐπιβάται τῶν βενζινοπλοίων, διὰ νὰ μεταβοῦν εἰς τὴν ἐξέδραν ἢ ἐκ ταύτης εἰς τὴν ξηρὰν εἶναι ὑποχρεωμένοι νὰ ἔχουν ἀκροβατικὰς ἱκανότητας διὰ νὰ μὴ πέσουν ἐντὸς τῆς θαλάσσης βαδίζοντες ἐπὶ τοίχου πλάτους 0,25 μ. Δὲν ἀντιλαμβάνονται οἱ ἐν προκειμένῳ ἁρμόδιοι ἀλλὰ καὶ ὑπεύθυνοι, ὅτι ἐν περιπτώσει δυστυχήματος, λίαν πιθανοῦ, ἂν μὴ βεβαίου, θὰ φέρουν τὴν τε ποινικὴν καὶ ἀστικὴν εὐθύνην;

Ἂς φροντίσουν ἑπομένως νὰ κατασκευασθῆ τὸ ταχύτερον ἡ ἀνωτέρω καταστραφεῖσα πλάξ.

Ο ΕΠΙΚΗΔΕΙΟΣ

ΙΩΑΝΝΟΥ ΚΟΝΔΥΛΑΚΗ

—Μὰ γιατί; Εἶσαι ἀνόητος. Μήπως πρόκειται νὰ βγάλης λόγο στὰ Χανιά; Σ' ἕνα χωριὸ θὰ μιλήσης καὶ θὰ σ' ἀκούσουν χωριάτες ἀγράμματοι. Δὲ λὲς ὅ,τι θές; Ποιὸς θὰ καταλάβῃ; Λόγια μόνο ν' ἀραδειάσης καὶ σὰ βαρεθῆς λὲς ἕνα «αἰωνία του ἡ μνήμη» καὶ τελειώνης.

—Καλὰ λοιπόν. 'Αλλ' ἀφῆστε με νὰ συγκεντρώσω τὶς ἰδέες μου.

Ἡ ἐκκλησία ὅπου ἐψάλη ἡ νεκρώσιμος ἀκολουθία, ἦτο ἔξω ἀπὸ τὸ χωριό. Δὲν παρετήρησα, ἀλλ' ἴσως θὰ ἦτο ἡ ἐκκλησία τοῦ νεκροταφείου. Ἦτο δὲ τόσον μικρή, ὥστε ἐσφιχτήκαμε σὰν σαρδέλλες γύρω στὸν πεθαμένο. Μὲ δυσκολία ἔκαμαν θέση στὸ ρητορα νὰ πλησιάση. Οἱ χωρικοὶ εἶχαν μάθει ὅτι θὰ βνάλω λόγο καὶ μὲ παρατηροῦσαν μὲ περιέργεια καὶ θαυμασμό. Πρώτη φορὰ θ' ἀκουότανε λόγος στὸ χωριό των. Ὁ δάσκαλος τοῦ χωριοῦ, χωρικὸς καὶ αὐτὸς μὲ βράκες ἔψαλλε καὶ μ' ἐκύτταζε μὲ φθόνο Καὶ ἡ μεγάλη σημασία ποὺ ἐφαίνοντο ὅτι ἔδιδαν οἱ χωρικοὶ εἰς τὸ πρωτάκουστον γεγονὸς ποὺ ἐπεριμένετο μ' ἔκαμε νὰ αἰσθάνωμαι βαρυτέραν τὴν εὐθύνην ποὺ ἀνέλαβα.

Ὁ νεκρὸς ἦτο μπροστά μου καὶ τὸν παρετήρουν. Ἦτο σὰν ζωντανός. Ὅπως τοῦρθε ξαφνικὸς ὁ θάνατος, δὲν τὸν εἶχε σχεδὸν ἀλλάξει. 'Αλλ' ἐνῷ τὸν ἔβλεπα, ἄρχισε ὁ Σατανᾶς νὰ μὲ γαργαλᾶ. Καὶ μοῦ ἐψιθύρισε:

—Γιὰ φαντάσου ἔτσι ποῦχει τὰ χέρια σταυρωμένα ἄν ἔξαφνα ἀρχίση νὰ χτυπᾷ γροθιὲς στὸ στῆθος του καὶ νὰ φωνάζῃ: «Στῆθος μάρμαρο»! Γιὰ φαντάσου!

Κῦμα ἀπὸ γέλοιο ἐσηκώθηκε μέσα μου καὶ μὲ δυσκολία τὸ κράτησα.

Ἔστρεψα ἀλλοῦ τὸ βλέμμα μου κ' ἐσυνάντησα τὰ πρόσωπα δύο φίλων μου καὶ δὲν ξέρω γιατὶ καὶ αὐτὰ ἔδωκαν ἄλλο ἀνατίναγμα εἰς τὸ γέλοιο ποὺ μὲ δυσκολία τόση ἐσυγκρατοῦσα. Μοῦ φάνηκε ὅτι τὰ μάτια των γελοῦσαν, ὅτι ἔκαναν τὴν ἴδια σκέψη γιὰ τὸν πεθαμένο καὶ ὅτι, ὅπως ἐγώ, κρατοῦσαν μὲ τὰ δόντια τὴ σοβαρότητά των. Ἐδάγκωσα τὰ χείλη μου. Ἤθελα νὰ τὰ ματώσω, νὰ πονέσω γιὰ νὰ ἀπομακρύνω τὴν προσοχή μου ἀπὸ τὸν πειρασμὸ ποὺ γελοῦσε τὴν φαντασία μου.

Ἐπάνω σ' αὐτὰ ἤκουσα νὰ μὲ λέγουν ὁρίστε. Ἦτο καιρὸς ν' ἀρχίσω. Σκορπίσθηκαν διὰ μιᾶς κ' ἔμεινε ἀδειανὸ τὸ κεφάλι μου. Δὲν ἔμεινε παρὰ μόνο σκοτάδι. Ἀκόμη καὶ τὰ μάτια μου εἶχαν θολώσει καὶ δὲν καλόβλεπα. Ἔμεινα ἄφωνος κάμποσα λεπτά, ποὺ μοῦ φάνηκαν αἰῶνες. Καὶ ὡς μοῦπαν ἔπειτα οἱ ἄλλοι, μιὰ στιγμὴ ἄπλωσα τὰ χέρια μου, σὰν ἄνθρωπος ποὺ πνίγεται καὶ θέλει ἀπὸ κάπου νὰ πιαστῆ.

Ἐπὶ τέλους κάτι βρῆκα. Ἄρπαξα μία φράση ἕτοιμη κ' ἐπῆρα κατήφορο. «Θλιβερὸν καθῆκον μᾶς συνεκέντρωσεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ...»

—'Αλλὰ εἶνα πολὺ στενὸ χωρος καὶ θὰ σκάσωμε, ἐμουρμούρισε δίπλα μου ἕνας ἀπὸ τοὺς συντρόφους μου.

Ἡ διακοπὴ ἐκείνη ὄχι μονον μοῦκοψε τὸ νῆμα, ἀλλὰ καὶ ἔδωσεν νέαν εὐκαιρίαν εἰς τὸν πειρασμὸν ποὺ ἤθελε καὶ καλὰ νὰ μὲ καταστρέψῃ. Ἐδάγκωσα καὶ πάλιν τὰ χείλη μου. Ἔπειτα ἄρχισα νὰ ξεροβήχω καὶ ν' ἀναζητῶ συγχρόνως τὸ νῆμα ποῦχασα. Καὶ ἀφοῦ πέρασα ἄλλην ἀγωνίαν, ἐξηκολούθησα:

«Ὁ προκείμενος νεκρὸς ὑπῆρξεν ἀνδρεῖος διὰ τὴν πατρίδα του, φιλόστοργος διὰ τὴν οἰκογένειάν του καὶ ἀγαθὸς διὰ τοὺς φίλους του, Τά ὄρη τὰ ὁποῖα ὑψοῦνται ὑπὲρ τὰς κεφαλάς μας, τὰ Λευκὰ ὄρη λέγω, διηγοῦνται τὰς ἡρωικὰς αὐτοῦ πράξεις κατὰ τὸν τριετῆ Κρητικὸν ἀγῶνα καὶ κατὰ τὴν τελευταίαν ἐπανάστασιν, ἥτις ἠνάγκασε τὸν Σουλτᾶνον νὰ συνθηκολογήσῃ μὲ τὴν μικρὰν ἀλλὰ μεγαλόψυχον Κρήτην. Ἀνήκεις εἰς γενεὰν γιγάντων καὶ ἡμιθέων. Τὸ ὄνομά σου ὑπῆρξε τόσον σεβαστὸν καὶ τιμημένον μεταξὺ τῶν ὁμοεθνῶν σου, ὅσον ὑπῆρξε φοβερὸν εἰς τοὺς ἐχθρούς. Οἱ Τοῦρκοι σ' ἔτρεμαν...»

Ἐδῶ ἄλλη διακοπή.

—Τὰ παραφουσκώνεις, μοῦ ἐψιθύρισεν ἡ φωνὴ ἑνὸς ἀπὸ τοὺς φίλους μου ὁ ὁποῖος ἐστέκετο δίπλα μου.

Παρὰ τρίχα νὰ τοῦ φωνάξω «σκασμὸς!» ἢ κάτι τέτοιο. Ἐπήγαινα τόσο ὡραῖα. Εἶχα πάρει τὸν ἀέρα τοῦ... ἄς ποῦμε τοῦ βήματος καὶ οἱ ἀκροαταί μου, χωρὶς νὰ νοιώθουν μεγάλα πράγματα ἀπ' ὅσα ἔλεγα, ἐκρέμοντο ἀπὸ τὰ χείλη μου. Καὶ ἤμουν ἱκανὸς νὰ τραβήξω μακρυὰ στὸ δρόμο ποῦχα πάρει, ἀλλ' ἡ κακόβουλη ἐκείνη διακοπὴ μοῦ τὰ χάλασε πάλι. Πῶς νὰ ξαναγυρίσω εἰς τὸ ἐγκώμιο τῶν ἡρωϊσμῶν τοῦ μακαρίτη; Ἔπρεπε νὰ περάσω εἰς ἄλλα προτερήματά του. Ἀλλὰ μὲ τὴν ταραχὴ ποὺ μοῦφερε ἡ διακοπὴ ἡ στροφὴ δὲν ἦτο εὔκολη. Ξεροβήχοντας ἔλεγα κ' ἐξανάλεγα: «Ὁ προκείμενος νεκρός...» Ἔπειτα μοῦρθε μιὰ ἰδέα πού νὰ μὴ μοῦ 'ρχότανε νὰ μιλήσω γιὰ τὸ γυιό του τὸν Ἀλέξανδρο. Καὶ ἤρχισα νὰ πλέκω τὸ ἐγκώμιο τοῦ φίλου μου. Ἔπειτα εἶπα:

«Ποία ὀδύνη θὰ διαπεράσῃ ὡς φάσγανον, τὴν καρδίαν τοῦ προσφιλεστάτου υἱοῦ σου Ἀλεξάνδρου, ὅταν μακρὰν σου εὑρισκόμενος θὰ μάθῃ τὸν θάνατόν σου! Διατί νὰ μὴ εὑρίσκεται πλησίον σου νὰ γλυκάνῃ τὰς τελευταίας σου στιγμάς; Ἴσως δὲ καὶ ἡ ἐπιστήμη του ὁμοῦ μὲ τὴν θερμότητα τῆς υἱικῆς ἀγάπης θὰ κατώρθωναν νὰ σὲ ἀποσπάσουν ἀπὸ τοὺς ὄνυχας τοῦ ἀδυσωπήτου θανάτου...»

Τότε ἕνας χωρικός, συγγενής, φαίνεται, τῆς οἰκογενείας, ὁ ὁποῖος ἔστεκε πίσω μου ἔρριξε στὸ σβέρκο μου μιὰ φράση.

—Πὲ πρᾶμμα καὶ γιὰ τ' ἄλλα παιδιά.

Πῶς δὲν τρελλάθηκα, Θεέ μου, κείνη τὴ στιγμή! Ἀλλὰ κατάφερα νὰ γυρίσω πίσω τὸ γέλοιο ποὺ μ' ἀνέβηκε σὰ λόξιγγας στὸ λαιμό. Ἀπὸ τὴν ἀγωνία καὶ τὴ ζέστη ἔτρεχεν ὁ ἱδρῶτας ποτάμι ἀπὸ τὸ μέτωπό μου. Ἐσώπασα πάλι κ' ἐξεροκατάπινα. Νὰ πῶ κάτι γιὰ τ' ἄλλα παιδιά; Ἀλλὰ τὶ νὰ πῶ, δι' ὄνομα τοῦ Θεοῦ! Μήπως τάξερα καλὰ καλά. Στρέφομαι λιγάκι καὶ λέγω χαμηλόφωνα στὸ χωρικό:

—Πῶς τὰ λένε;

—Ὁ Ἀντρουλιός...

—Ὁ Ἀντρουλιός, ἐξηκολούθησα, ὁ φημισμένος σκοπευτής, ὁ ὁποῖος ἀνυπομονεῖ νὰ συνεχίσῃ τοὺς ἡρωϊκοὺς ἄθλους τοῦ γενναίου πατρός του..

—Ἡ Μαρία, μοῦ ψιθύρισε ὁ ὑποβολεύς.

—Ἡ Μαρία τὸ κόσμημα τοῦ οἴκου σου, ἡ σεμνὴ καὶ ἐνάρετος Μαρία...

Εἰς τὸ ἄκουσμα τοῦ ὀνόματός της ἡ Μαρία ἔβαλε φωνὴ μεγάλη:

—Μπαμπᾶ μου καὶ πῶς θὰ μπαίνω στὸ ἔρμο τὸ σπίτι νὰ μὴ σὲ θωρῶ μπλειό;

Αἰσθανόμουν ὅτι δὲν ἄντεχα πειά, ὅτι ἡ δύναμις τῆς ἀντιστάσεώς μου ἦτο στὸ τέλος της. Τὶ μαρτύριον ἦτο αὐτό νὰ ἔχω μιὰ τόσο ἀκράτητη ὁρμὴ νὰ γελάσω νὰ ξεκαρδιστῶ στὰ γέλια καὶ νὰ μὲ πνίγῃ ἀγωνία! Καὶ ὁ ὑποβολεὺς τὸ σκοπό του:

—Ὁ Νικόλας... ἡ Γαρουφαλιά...

Τὸ βλέμμα μου ἔπεσε πάλι γιὰ μιὰ στιγμὴ στὸν πεθαμένο· καὶ μοῦ φάνηκε πῶς ἤμουν πειὸ ἀξιοθρήνητος καὶ ἀπ' αὐτόν.

—Καὶ τὶ νὰ εἴπω διὰ τὸν Νικόλαον...

Δὲν εἶχα τίποτα νὰ εἴπω διὰ τὸν Νικόλαον, ἀλλ' οὔτε καὶ μ' ἀφῆκαν. Ἀπὸ τὸ ἀπέναντι μέρος, ὅπου ἐστέκονταν δύο φίλοι μου, ἦλθε ἕνα φύσημα μύτης, γιατὶ τὸ στόμα ἦτο φραγμένο μὲ μαντήλι. Τὸ φύσημα ἐκεῖνο καὶ τὸ μαντήλι ποὺ εἶδα στὸ στόμα κάτω ἀπὸ ἕνα μέτωπο χαμηλωμένο, μὲ ἀποτελείωσε. Θύελλα ἀπὸ γέλοια ξέσπασε ἀπὸ τὸ στῆθός μου. Καὶ σὰν ἄρχισα, ἦτο ἀδύνατο πειὰ νὰ κρατηθῶ. Ἤθελα νὰ πῶ «Γαίαν ἔχοις ἐλαφράν»· ἀλλὰ μόνον ἡ πρώτη συλλαβή ἔβγαινε ἀπὸ τὸ στόμα μου κ' ἐτελείωνε σὲ σπασμὸ γέλοιου

Στρέφομαι γύρω μὲ ἀπελπισία καὶ ζητῶ γιὰ νὰ δικαιολογήσω τὴν ἀσεβῆ παραφροσύνη μου Ἄλλοι μὲ κυττάζουν μὲ ἀπορία καὶ ἄλλοι μὲ θυμό. καὶ μόνο οἱ φίλοι μου δὲν μὲ κυττάζουν γιατ' εἶχαν κρυφτῆ. Τὸ βλέμμα μου φτάνει στὸ φαρμακοποιὸ καὶ στὰ μοῦτρα του βρίσκω τὴν πρόφαση ποὺ ζητοῦσα. Ὁ Ζαμαλῆς βαφότανε κι' ἀπὸ τὴ ζέστη ἡ βαφὴ εἶχεν ἀναλιγώσει καὶ μὲ τὸν ἱδρῶτα σχημάτιζε κιτρινωπὰ ρυάκια στὸ πρόσωπό του.

—Μωρέ, βάφεσαι; τοῦ λέω γιὰ νὰ δείξω τάχα ὅτι γι' αὐτὴ τὴν ἀνακάλυψη γελοῦσα.

—Δὲ μοῦ λὲς πῶς εἶσαι γιὰ δέσιμο; ἀποκρίνεται ὁ Ζαμαλῆς καὶ σκουπίζεται μὲ μεγάλο χρωματιστὸ μαντήλι.

Διὰ νὰ σκεπάσῃ τὸ σκάνδαλο ὁ παπᾶς ἄρχισε νὰ ψάλλῃ. Τὴν ἴδια στιγμὴ δυὸ χέρια μ' ἔσπρωξαν πρὸς τὰ ἔξω. Ἦταν ὁ χωρικὸς ποὺ μοῦλεγε τὰ ὀνόματα καὶ στὴν πόρτα τῆς ἐκκλησιᾶς μοῦ λέγει:

—Τὸ καλὸ ποὺ σοῦ θέλω, φύγε, φύγε γλήγορα.

—=ΤΕΛΟΣ=—

'Επὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς Χιλιετηρίδος

Η ΕΜΦΑΝΙΣΙΣ ΤΟΥ ΜΟΝΑΧΙΚΟΥ ΒΙΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΑΓ. ΟΡΟΣ

Τοῦ κ. Δημ. Ζάγκλη ὑποστ)γου ἐ.ἀ.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

Ἐκ τῆς παραθέσεως τῶν διαφόρων παραδόσεων τῶν ἐπικρατουσῶν εἰς τὰς 20 κυρίας Μονάς, τὰς ἀποτελούσας τὴν μοναστικὴν πολιτείαν τοῦ Ἁγίου Ὄρους, δύναταί τις νὰ συναγάγῃ ὡρισμένα συμπεράσματα.

1ον) Ὅτι πρὸ τῆς ἀφίξεως εἰς τὸ Ἅγιον Ὄρος τοῦ ὁσίου Ἀθανασίου τοῦ ἱδρυτοῦ τῆς Ἁγίας Λαύρας, κατὰ τὸ 961 μ.Χ, ὑπῆρχον Μοναί, ἴσως ὄχι μεγαλοπρεπεῖς, ὡς αἱ κτισθεῖσαι μετέπειτα, ἀλλὰ πάντως ὑπῆρχον διότι εἰς μίαν ἐξ αὐτῶν τὴν τοῦ Ζυγοῦ προσῆλθεν τὸ πρῶτον ὁ ὅσιος Ἀθανάσιος κατὰ τὴν ἄφιξίν του εἰς τὸ Ἅγιον Ὄρος ἔνθα καὶ ἐμόνασε ἐπ' ὀλίγον. Πλὴν τούτου ὑπάρχει καὶ Χρυσόβουλον τοῦ ἔτους 885 μ.Χ. ἤτοι 78 ἔτη πρὸ τῆς ἱδρύσεως τῆς Ἁγίας Λαύρας, ἐκδοθὲν ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος Βασιλείου τοῦ Α διὰ τοῦ ὁποίου ἐρρυθμίζοντο τῆς παρὰ τὴν Ἱερισσὸν Μονῆς τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Κολοβοῦ, ζητήματα.

2ον) Ὅτι ὑπῆρχεν τὸ καὶ ν ν ὑφιστάμενον «Πρωτᾶτον», δηλαδὴ ἡ Διοίκησις τῆς Μοναχικῆς πολιτείας, ἔστω καὶ ὑπὸ τὴν ἁπλουστέραν αὐτῆς μορφήν.

3ον) Ὅτι πολλαὶ παραδόσεις τῶν Μονῶν ἅπτονται τοῦ 4ου αἰῶνος μ.Χ. σχετικῶς μὲ τὴν ἵδρυσιν αὐτῶν, καὶ ἀναφέρονται εἰς αὐτὰς ὀνόματα αὐτοκρατόρων, ὡς ἱδρυτῶν ἢ βοηθησάντων διὰ τὴν ἵδρυσιν αὐτῶν.

Ἀλλὰ πρὶν ἢ προβῶμεν εἰς τὴν ἔκδοσιν τῶν τελικῶν ἡμῶν συμπερασμάτων, ἅς ἴδωμεν τὶ γράφουν οἱ διάφοροι νεώτεροι ἱστορικοὶ διὰ τὰς παραδόσεις ταύτας, καὶ τὸν μοναχικὸν βίον εἰς τὸ Ἅγιον Ὄρος, καὶ διατὶ ἐπροτιμήθη τοῦτο ὡς καταφύγιον τῶν Μοναχῶν, ἔναντι ἄλλων ἀσφαλεστέρων ἴσως ἀπὸ τῶν ἐπιδρομῶν τῶν βαρβάρων.

Ὄρος Ἄθως τὸ μετέπειτα Ἅγιον Ὄρος.

Τὸ Ὄρος Ἄθως ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων λόγω θέσεως καὶ τῆς φυσικῆς αὐτοῦ διορρυθμίας προσήλκυσεν τὴν προσοχὴν καὶ τὸ ἐνδιαφέρον τῶν ἀνθρώπων Ἀπτόμενον τῆς θαλάσσης, ὑψοῦται σχεδὸν κατακορύφως εἰς ὕψος 2066 μ ἢ κατὰ τοὺς Ἀγγλικοὺς χάρτας εἰς 6349 πόδας ἰσοδυναμοῦντας μὲ 1935 μ, ἀφίνει εἰς τοὺς παραπλέοντας τοῦτο τὴν ἐντύπωσιν ὅτι ἡ κορυφή του ἐγγίζει τὸν οὐρανόν. Οἱ ἀρχαῖοι οἱ ὁποῖοι ἐθεώρουν τὸν Ἄθω ὡς ἕν τῶν πλέον ὑψηλοτέρων ὀρέων τοῦ τότε γνωστοῦ κόσμου, ἐπίστευον ὅτι ἀπὸ τῆς κορυφῆς αὐτοῦ ἠδύνατό τις νὰ ἴδῃ τὸν ἥλιον τρεῖς ὥρας πρὶν ἢ ὁ δίσκος αὐτοῦ φωτίσῃ τὰς προσβάσεις αὐτοῦ. Τοῦτο ἀναφέρει καὶ ὁ Στράβων (Ζ 331.33) ὁ ὁποῖος γράφει: «Ἔστι δ' ὄρος Ἄθων μαστοειδὲς ὀξύτατον ὑψηλότατον· οὗ οἱ τὴν κορυφὴν οἰκοῦντες ὁρῶσι τὸν ἥλιον ἀνατέλλοντα πρὸ ὡρῶν τριῶν τῆς ἐν τῇ παραλίᾳ ἀνατολῆς».

Ὁ Ἡρόδοτος (Ζ 22) γράφει περὶ αὐτοῦ τὰ ἑξῆς: «Ὁ γὰρ Ἄθως ἐστὶν ὄρος μέγα τε καὶ ὀνομαστόν, ἐς θάλασσαν κατήκον, οἰκημένον ὑπ' ἀνθρώπων τῇ δὲ τελευτᾷ ἐς τὴν ἤπειρον τὸ ὄρος, χερσονησειδὲς τε ἐστὶ καὶ ἰσθμὸς ὡς δώδεκα σταδίων».

Ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος μετὰ περισσοτέρου θαυμασμοῦ ἐξυμνεῖ τὰς φυσικὰς καλλονὰς τοῦ ὄρους καὶ τὸν μοναχικὸν βίον ἐν αὐτῷ, εἶναι ὁ Βυζαντινὸς χρονογράφος Νικηφόρος Γρηγορᾶς (1295—1360) (βλέπε Ρωμαϊκὴ ἱστορία αὐτοῦ. Εἰβλ 14ον. Κεφ. 7 σελ. 714—717. ἔκδ Βόννης). Οὗτος γράφει τὰ ἑξῆς: «Τά τε γὰρ ἄλλα τὸ ὄρος ὁ Ἄθως θαυμάζεσθαι ἄξιον εἶναι δοκεῖ μοι ὅτι πρὸς ἀέρα κέκραται πάνυ τοι εὐφυῶς καὶ ὅτι πολλῇ τινι καὶ παντοδαπῇ τῇ ὑλόῃ κοσμεῖται.. καὶ πολλὴν εὐθὺς προβάλλεται τὴν τέψεως ἡδονήν καὶ ῥεῖ παντογόθεν ὥσπερ ἐκ θησαυροῦ τό τε εὔπνουν τῆς ὁδμῆς καὶ τὸ τοῦ ἄνθους εὔχρου καὶ καθαραῖς τὸ πλεῖστον ὁμιλεῖ ταῖ ἡλίου ἀκτῖσι δένδρεσί τε πολυειδέσι κομᾷ καὶ ἄλση καὶ λειμῶνας ποικίλου, ἔργα χειρῶν ἀνθρωπίνων πλουτεῖ. καὶ τέρψεώς τε τέλος ἐντεῦθεν ὑφαίνεται ξένος ἐκεῖ καὶ συμμινής, οὐκ ἦρος ὥρα μόνη ἀλλ' ἐν ἅπαντι καιρῷ καὶ χρόνῳ, ὁμοζυγοῦντος ἀεὶ τοῦ τῶν τεσσάρων ὡρῶν κύκλου πρὸς ὁμοίαν χάριν καὶ ἡδονὴν τῶν ἀνθρωπίνων αἰσθητηρίων καὶ ἅμα πηγαῖς αὐτοφυῶν ὑδάτων ὁ χῶρος ἄοδεται καὶ περιαντλεῖται πολλαῖς, ῥύακες ἀναβλύζοντες ἄλλοθεν ἄλλοι μυρίων γίνονται παῖδες πηγῶν. κοινοῦνται τὸ ρεῦμα, οἷον ἐπίτηδες καὶ αὐτοί σιωπῶντες, καὶ τινος παιδείας αἰσθανομένοις ὁμοίως ἀντιποιούμενοι, καὶ δίδοντες ἔξουσίαν μακρὰν τοῖς ἐκεῖ μοναταῖς... Καί ἅμα θαλάσσῃ μακρᾷ στεφανοῦται, πολλὴν ὡς ἐκ κύκλου κομιζούσῃ τὴν χάριν αὐτῷ, παρὰ τοσοῦτον μὴ νῆσον εἶναι καθάπαξ αὐτὸ συγχωρούσῃ, παρόσον ἰσθμῷ τινι μὴ σὺν πόνῳ καρποῦσθαι καὶ τὴν ἔξω χεομένην εἰς μῆκος ἅμα καὶ πλάτος ἤπειρον δίδωσι· καὶ ἁπλῶς πανταχόθεν ἐκεῖ τὰ τῆς ἀρετῆς συγκροτεῖται γνωρίσματα πρός τε τῆς φύσεως πρὸς τε τῆς τῶν οἰκούντων ἀσκήσεως· οὐ γυναίων ὅλως ἐκεῖ ξυναυλία, καὶ ἀκόλαστον ὄμμα καὶ χλιδῶσα κομμωτική, καὶ ὅσα τὴν ἀρχαίαν τοῦ ὄφεως ὁμιλίαν ἐκείνην εἰς ἐγκωμίων τινὰ συνάγει πανήγυριν καὶ μακρὸν κυκεῶνος καὶ κλύδωνος τὸν βίον ἐμπίμπλησιν. Οὐδ' ἐμπορίαι δημόσιαι, καὶ ἀγοραὶ ἀγορανόμοι καὶ δικαστικὰ βήματα, καὶ γλώσσης ἐπίδειξις καὶ τῦφος ἀπὸ δίφρου θεσπίζων τὰ τῆς ὀρέξεως νόμιμα. Οὐδὲ δουλεία καὶ αὐθεντία μερίζει τὸν βίον ἐκεῖ· ἀλλ' ἰσηγορία καὶ μετριότης φρονήματος καὶ ἤθους σεμνότητος, καὶ δικαιοσύνης εὐγένεια σκηνοβατεῖ καὶ περιγορεύει τὸν χῶρον ἐκεῖνον, καὶ ὅσα τὴν ἔνθεον ἐν γῇ δημιουργεῖ πολιτείαν καὶ τὴν ὄντως ἐν ψυχῇ φιλοσοφίαν ἐργάζεται. Οὐ πλοῦτος ἐκεῖ καὶ δαπάνη χρημάτων καὶ βλακεύουσα θρῦψις ἐμπολιτεύεται 'Αλλ' ἅπαν ἐστί ἀληθῶς σεμνὸν τε καὶ ἐλεύθερον ἦθος καὶ εἰς τὰ τῆς ἀρετῆς ἀνάστερα σπεῦδον. καὶ τὸν Δώριον τρόπον ὡς ἀληθῶς ἡρμοσμένον πρὸς τὰ καλά. Πᾶσαν μὲν γάρ αὐτομάτως εἰπεῖν καὶ ὁ χῶρος ἐκεῖνος ἀποσπεύδει καὶ ἀπωθεῖται κακίαν, πᾶσαν δ' εἰσποιεῖ καὶ εἰσοικίζεται ἀρετήν.. οὕτως ἐξ ἀρχῆς ἡ φύσις ἐργαστήριον αὐτὸ κατεσκεύακεν ἀρετῆς καὶ πάντας ἕλκει πρὸς ἔρωτας ἄνωθεν ἑαυτοῦ, μὴ μόνον ὅσης τοῦ τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς ἡσυχίας, ἐκείνης ὅπως ποτε γεύσασθαι μέλιτος ἐξεγένετο ἀλλὰ καὶ ὅσους δι' ἀκοῆς τὰ ἐκεῖ μαθεῖν συνέβη χρηστά· ὥστε καὶ τῶν ἀεὶ καὶ μέχρι τοῦ νῦν διηνεκῶς οἰκησάντων αὐτὸ περιβοήτους μὲν καθίστησιν, ὅσοι καθαρὸν τε καὶ ἀκοπήλευτον καὶ ζιζανίου παντὸς ἀμιγές καὶ ἐλεύθερον εἰς τέλος τὸ τῆς ἀρετῆς διετέλεσαν συντηροῦντες γεώργησιν. Ἐξοστρακίζει δ αὖ ἐκεῖθεν καί ὅλαις χερσὶν ἀξελαύνει καὶ ἀπωθεῖται τὴν τῶν ὑποκριτῶν καὶ βεβήλων συνοίκισιν..»

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ: ἔπιπλα καὶ εἴδη κομμωτηρίου.
Πληροφορίαι παρὰ τοῦ κ. Ἰωάννου Σπηλιοπούλου, ἐνταῦθα.

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ: ἐλαιόδενδρα πρὸς μεταφύτευσιν.
Πληροφορίαι παρέχονται παρὰ τοῦ κ. Νικ. Μιχ. Χλιάπαν ἐνταῦθα.

ΙΩΑΝΝΗΣ Χ. ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΗΣ
ΡΑΠΤΗΣ
Ι. ΔΡΑΓΟΥΜΗ 25 βος ὄροφ.
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΤΟ ΓΝΩΣΤΟΝ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΝ ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΦΕΙΟΝ
ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΛΑΣΠΑ
ΚΑΨΟΧΩΡΑ ΚΑΣΣΑΝΔΡΑΣ
Λόγῳ πληθώρας ἐργασίας ἐξ' ὅλης τῆς περιοχῆς Κασσάνδρας καὶ Ν. Μουδανιῶν, ὑπεχρεώθη διὰ τὴν καλλιτέραν καὶ ταχυτέραν ἐξυπηρέτησιν κατὰ τόπους τῶν πελατῶν του. νὰ προβῇ εἰς τὴν ἀγορὰν αὐτοκινήτου.
Δέχεται παραγγελίας, καὶ ἀναλαμβάνει τὴν κατὰ τόπους παράδοσιν.
Ἐργασία—τέχνη
ὑφάσματα—ἠγγυημένα

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ Β. ΚΑΝΑΒΟΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
παρ' ἐφέταις
Γραφεῖα: Ἑρμοῦ 49 Α' ὄροφ.
τηλ. 70—730
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΑΡΑΒΕΛΛΟΣ
ΙΑΤΡΟΣ—ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ
Ἐγνατίας 87—Τηλ. 11473
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΣΤΙΧΟΣ

ΚΥΠΑΡΙΣΣΙ

Ψηλώνω κι' εἶμαι θλιβερός, [καθώς τὸ κυπαρισσι·
ὁλημερὶς στὸν ἴσιο μου πλη- [θαίνουν οἱ σταυροί,
καὶ καρτερῶ τὸ σύννεφο ποὺ [θάρθει νὰ βροντήσει
καί ποὺ τ' ἀστροπελέκι του [θὰ ρίξει νὰ μὲ βρεῖ.

Μὰ ὅταν τὰ μαῦρα φύλλα [μου λούζει τὸ φῶς τ' Ἀπρίλη,
στοὺς κλώνους μου χρυσόφτε- [ρα πουλιὰ ἀπ' τὸν οὐρανό,
καινοὐργιοι πόθοι κάθουν- [ται κι' ἀπ' τὴν αὐγὴ ὡς τὸ [δείλι
ἕνα σκοπὸ χαρούμενο ξεχνιοῦ- [μαι κι' ἀρχινῶ.

Α. ΣΗΜΗΡΙΩΤΗΣ

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΙΣ ΓΟΝΕΩΝ ΚΑΙ ΚΗΔΕΜΟΝΩΝ ΕΝ ΒΑΒΔΩ

(Βάβδος 10). Σήμερον ἐπραγματοποιήθη εἰς τὴν οἴθουσαν τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου Βάβδου ἡ συγκέντρωσις τῶν γονέων καὶ κηδεμόνων τῶν μαθητῶν τοῦ ἀνωτέρω Σχολείου.

Πρὸς τοὺς συγκεντρωθέντας ὡμίλησαν ὁ Δ)ντὴς τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου Βάβδου κ, Τάκης Τσάτσαρης καὶ ὁ Διδάσκαλος κ. Β, Κοντοξῆς, ὅστις καὶ ἦτο ὁ κυρίως ἀναπτύξας τὸ θέμα «Σύσφιγξις τῶν σχέσεων μεταξὺ Οἰκογενείας καὶ Σχολείου, πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἐπιτυχεστέρας διαπαιδαγωγήσεως τῶν μαθητῶν».

Ὁ κ. Κοντοξῆς διεξῆλθε τὸ θέμα του λιαν ἐπιτυχῶς καθορίσας κατὰ τρόπον εὔληπτον καὶ διὰ ζωντανῶν παραδειγμάτων τὴν συνεργασίαν μετὰ τῶν Ἐκπαιδευτῶν τῶν γονέων καὶ κηδεμόνων τῶν μαθητῶν

Τὴν ὁμιλίαν τοῦ κ Κοντοξῆ ἐπεσφράγισεν ὁ Δ)ντὴς τοῦ Σχολείου κ. Τσάτσαρης, ὅστις δι' ἀτλῶν λόγων συνώψισε τὰ καθήκοντα τῶν γονέων καὶ κηδεμόνων καὶ συνέστησε τὴν ἀμοιβαίαν κατανόησιν Γονέων καὶ Ἐκπαιδευτῶν, ἵνα τὸ Σχολεῖον ἀρθῇ εἰς τὸ ἐπιδιωκόμενον ὕψος τῆς ἀποστολῆς του ἐπ' ἀγαθῷ τῶν παιδιῶν μας καὶ τοῦ Ἔθνους,

Η Π.

ΡΕΚΟΡ ΕΞΠΡΕΣ
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΟΛΥΓΥΡΟΥ
ΤΑΞΕΙΔΙΑ—ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ—ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΙΣ
Εἰσιτήρια (Ἐσωτερικοῦ - Ἐξωτερικοῦ)
Ἀεροπορικά, Σιδηροδρομικά, Ἀτμοπλοϊκά
Βίζες—Διαβατήρια
Ἐκδρομαὶ μὲ πούλμαν
ΙΩΑΝΝΗΣ Γ. ΜΥΛΩΝΑΣ

ROYAL EXCHANGE ASSURANCE
ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΠΟΛΥΓΥΡΟΥ
ΠΡΑΚΤΩΡ
ΙΩΑΝΝΗΣ Γ. ΜΥΛΩΝΑΣ
Ἀγγλικὴ Ἀνώνυμος Ἀσφαλιστικὴ Ἑταιρία
Ἱδρυθεῖσα ἐν Λονδίνῳ τῷ 1720
Κεφάλαια ἀποθεματικὰ λίραι Ἀγγλίας 177.313 687
Πρακτορεῖα εἰς ὅλον τὸν κόσμον
Ἐργαζομένη ἐπὶ 230 καὶ πλέον ἔτη διεκρίθη διὰ τὴν ἐλευθεριότητα τῶν ὅρων τῶν συμβολαίων καὶ ταχείαν καταβολὴν τῶν ἀποζημιώσεων
ΑΣΦΑΛΕΙΑΙ κατὰ κινδύνων ΠΥΡΟΣ (καταστημάτων, οἰκιῶν, αὐτοκινήτων κ.λ.π.)
ΑΤΥΧΗΜΑΤΩΝ (προσωπικοῦ καὶ διὰ παντὸς ἐπαγγέλματος πρόσωπα) ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ
καὶ ΑΣΤΙΚΗΣ ΕΥΘΥΝΗΣ αὐτοκινητιστῶν κ.λ.π.

"ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ,,
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΝ ΠΟΛΥΓΥΡΩ

ΦΕΛΟΣ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ: Ι.Δ.Ε.Ε.Τ.Ω.Ε.

ΕΤΗΣΙΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ἰδιωτῶν	δρχ. 60
Δήμων καὶ Κοινοτ.	» 150
Νομικῶν προσώπων	» 150
Τραπεζῶν Ἑταιριῶν	» 500
Ἐξωτερικοῦ (ἀεροπορικῶς)	δολλάρια 15

ΟΡΟΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

Γενικὰ ζητήματα δωρεάν. Διακηρύξεις, πλειστηριασμοί τὸ χιλιοστόμετρον δρχ. 1.50, Διαφημίσεις 0.60.

Χειρόγραφα, δημοσιευόμενα ἢ μή, δὲν ἐπιστρέφονται

Ὑπεύθυνος: ΔΗΜ. Κ. ΚΟΥΤΣΗΣ

ΣΑΝ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ

ΑΝΔΡΙΣΜΟΣ

Ἄλλος λίγο— ἄλλος πολύ, ὅλοι μας, κάποτε βρεθήκαμε σὲ οἰκονομικὲς στενοχώριες. Καὶ σὲ τέτοιες στιγμὲς ἔτυχε νὰ χτυπήσουμε κάποια πόρτα. Κι' ἂν ἡ πόρτα ἄνοιγε νοιώθαμε μιὰ ἀνακούφιση. Ὅταν πάλι μᾶς τὴν ἔκλειναν πισόπλατα, τότε ἀπογοητευόμασταν. Καὶ δυστυχῶς αὐτὸ τὸ δεύτερο συμβαίνει τὶς περισσότερες φορές. Ὁ χορτάτος τὸν νηστικὸ δὲν τὸν σκέφτεται. Γιὰ σκεφθῆτε γιὰ λίγο τὴν κατοχή. Πόσοι πέθαναν ἀπὸ τὴν πεῖνα..

Τότε ἀκριβῶς σὲ μιὰ πόλη τῆς Δυτικῆς Μακεδονίας συνέβη καὶ τὸ ἑξῆς. Ὁ Δημήτρης, καλοστεκούμενος προπολεμικά, βρέθηκε σὲ μεγάλη ἀνέχεια στὰ χρόνια τῆς κατοχῆς. Δουλειὲς δὲν εἶχε καὶ κοντὰ στὰ ἄλλα τοῦτυχε καὶ μιὰ ἀρρώστεια. Δὲν ἀπογοητεύθηκε ὅμως. Σκέφτεται τὸν γειτονά του κυρ—Κώστα ποὺ δὲν τοῦ ἔτυχαν μεγάλες ζημιὲς καὶ εἶχε τὶς εὐκολίες του.

Χτυπάει λοιπὸν ἕνα βράδυ τὴν πόρτα τοῦ Κυρ—Κώστα.

--Θὰ σὲ παρακαλοῦσα, ἄρχισε νὰ τοῦ λέη, νὰ μὲ βοηθήσης, γιατὶ χάνομαι.

—Δὲν μπορῶ. Δὲν ἔχω χρήματα Ἀπάντησε σὲ λίγο, ὁ Κύρ—Κώστας.

Πόνεσε τότε ὁ Δημήτρης καὶ ἔφυγε. Δὲν πῆγε κατ' εὐθείαν στὸ σπίτι του. Σκεφτικὸς καὶ πονεμένος πῆρε τὸ δρόμο γιὰ τὰ χωράφια, νὰ σκεφθῆ τὶ ἔπρεπε νὰ κάμη.

Ἐκεῖ ὅμως ποὺ περπατοῦσε, ἄκουσε βογγητά. Κάπου ἐκεῖ στὸ χαντάκι τοῦ δρόμου, ἕνα κορμὶ σωριασμένο καὶ παρέκει ἕνα ἄλογο. Πλησιάζει καὶ τὶ νὰ δῆ. Ὁ μεγαλύτερος γυιὸς τοῦ κυρ—Κώστα ἦταν βαρειὰ χτυπημένος στὰ πλευρά. Τὶ εἶχε συμβῆ. Τὸ ἄλογο στὴ στροφὴ τοῦ δρόμου ἀφηνίασε καὶ πέταξε τὸν καβαλάρη καταγῆς.

Δίχως νὰ χάση στιγμή, σηκώνει τὸν τραυματία καὶ μὲ πολύ κόπο τὸν φέρνει στὸ σπίτι τοῦ Κυρ—Κώστα. Ἐκεῖνος μόλις τοὺς εἶδε τἄχασε. Θέλησε νὰ εὐχαριστήση τὸν Δημήτρη. Καὶ κάτι ἄλλο. Νὰ τοῦ δώση ὅσα ἤθελε.

Ὁ Δημήτρης ὅμως δὲν δέχεται. Τώρα πιὰ εἶναι ἀργά, κυρ—Κώστα.. Ἐγὼ δὲν πωλῶ τὸ καλό.

Κόκκαλο ὁ κυρ—Κώστας. Ἀλλὰ καὶ τὶ νὰ πῆ; Μπροστὰ του εἶχε ἕνα φτωχὸ σὲ χρήματα μὰ πλούσιο σὲ φιλότιμο καὶ ἀξιοπρέπεια..

Ὁ Δημήτρης μὲ τὴ στάση του, ἐνίκησε τὴν φτώχεια του...

Ι. Γ. ΤΑΣΙΟΣ

ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΑΙ ΦΙΛΟΤΕΧΝΟΥΝ ΑΓΙΟΓΡΑΦΙΑΣ ΧΙΑΚΟΥ ΝΑΟΥ

ΒΑΒΙΛΟΙ, ΧΙΟΥ. *Ὁ πρῶτος Ἀμερικανὸς ὁ ὁποῖος ἀνέλαβέ ποτε νὰ φιλοτεχνήση τὰς τοιχογραφίας μιᾶς ὁλοκλήρου Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας ἐν Ἑλλάδι, πρόκειται νὰ παρουσιάση τὸ ἔργον του εἰς τοὺς κατοίκους τοῦ χωρίου μας τὴν Κυριακὴν 24ην Μαρτίου.*

Αἱ τοιχογραφίαι φιλοτεχνημέναι μὲ τὴν παλαιὰν τεχνοτροπίαν τοῦ φρέσκο μπουόνο, κοσμοῦν τοὺς τοίχους μιᾶς μικρᾶς ἐκκλησίας ἀφιερωμένης εἰς τὴν Ὑπαπαντὴν καὶ κτισμένης εἰς τὸ σημεῖον ὅπου εὑρίσκετο ναΐδριον τὸ ὁποῖον ἐλειτουργεῖτο ἀφ' ἧς οἱ σεισμοὶ τῆς Χίου τοῦ ἔτους 1881 εἶχον καταστρέψει τὴν ἐκκλησίαν τοῦ χωρίου.

Ἡ καλλιτέχνις, ὀνόματι Μαίη Φραίηζερ ἐκ Χονολουλοῦ τῆς Χαβάης, ἀνεκάλυψε τὴν ἐκκλησίαν, ὅταν ἀκόμη εὑρίσκετο ὑπὸ ἀνέγερσιν, τὴν Μεγάλην Παρασκευὴν τοῦ παρελθόντος ἔτους καθ' ἣν ἐποχὴν εἶχεν ἐπισκεφθῆ τὴν νῆσον ὡς περιηγήτρια.

Ἐντυπωσιασθεῖσα ἀπὸ τὴν εἰλικρίνειαν καὶ εὐλάβειαν τῶν κατοίκων ποὺ εἶχον ἀναλάβει τὴν ἀνέγερσιν τῆς ἐκκλησίας καὶ διαπιστώσασα ὅτι ἐπρόκειτο νὰ μείνη μὲ τοὺς τοίχους γυμνὴ λόγῳ ἐλλείψεως κεφαλαίων, ἡ Δὶς Φραίηζερ (καθὼς καὶ ὁ συνοδεύων αὐτὴν τεχνικὸς βοηθός, ζωγράφος Ντάϊβιντ Ἀσερμαν, ἀπὸ τὸ Μαίην,) προσεφέρθη νὰ σχεδιάση καὶ ἐκτελέση τὰς τοιχογραφίας ὁλοκλήρου τῆς ἐκκλησίας. Ἡ Ἐκκλησιαστικὴ Ἐπιτροπή ἀνέλαβε νὰ ἐξεύρη τὰ ἀπαιτούμενα διὰ τὰ ὑλικὰ χρήματα καὶ ἀμέσως ἡ Δὶς Φραίηζερ ἤρχισε νὰ ἐπεξεργάζεται τὰ προκαταρκτικὰ σχεδιάσματα τὰ ὁποῖα καὶ ὑπέβαλεν ὑπὸ τὴν ἔγκρισιν τῶν ἐπιτρόπων τοῦ ναοῦ.

Μολονότι ἀμφότεροι οἱ καλλιτέχναι κατεῖχον τὴν τεχνικὴν τῶν παλαιῶν ἐκκλησιαστικῶν τοιχογραφιῶν, ἐν αἷς καὶ τῶν βυζαντινῶν, ἡ Δὶς Φραίηζερ περιώδευσεν εἰδικῶς βυζαντινὰ μοναστήρια καὶ ἐκκλησίας τῆς Γιουγκοσλαβίας ποὺ εἶχον φιλοτεχνηθῆ ἀπὸ Ἕλληνας ἁγιογράφους, ἐνῶ ὁ κ. Ἄσερμαν ἐπεσκέφθη τὸ Ἅγιον Ὄρος διὰ νὰ ἐξοικειωθῆ μὲ τὰς ἁγιογραφίας τῶν ἐκεῖ ὀρθοδόξων ἐκκλησιῶν. Κατὰ τὴν παραμονήν του εἰς Ἅγιον Ὄρος ἐφιλοτέχνησε τοιχογραφίαν παριστῶσαν τὸν «Δαυΐδ καὶ Γολιάθ» εἰς τὰς Καρυάς, πρωτεύουσαν τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος, παρακλήσει δὲ τοῦ πατρὸς Παντελεήμονος ἐδίδαξεν εἰς ἐνίους τῶν ζωγράφων—μοναχῶν τὴν τεχνικὴν τοῦ φρέσκο μπουόνο.

Ἤδη, μετὰ ἐννεάμηνον ἐργασίαν εἰς Βαβίλους οἱ καλλιτέχναι ἀπεπεράτωσαν τὸ ἔργον των. Παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι ἐτήρησαν πιστῶς τὰς αὐστηρὰς ἀπαιτήσεις τῆς Ὀρθοδόξου εἰκονογραφικῆς καὶ διακοσμητικῆς τέχνης, οἱ Ἀμερικανοὶ καλλιτέχναι κατέβαλον προσπάθειαν ὅπως συλλάβουν ἐκ νέου καὶ ἀποδώσουν τὸ πνεῦμα μὲ τὸ ὁποῖον εἰργάσθησαν οἱ Βυζαντινοὶ καλλιτέχναι, χωρὶς νὰ θελήσουν νὰ μιμηθοῦν ἁπλῶς τὴν βυζαντινὴν τεχνοτροπίαν. «Οἱ Μεγάλοι Διδάσκαλοι τῆς Βυζαντινῆς Ἐκκλησιαστικῆς Τέχνης», ἐδήλωσεν ἡ Δὶς Φραίηζερ, «ἐκπρόσωποι μιᾶς τῶν μεγαλυτέρων ἐποχῶν τῆς τέχνης ἀνὰ τὸν κόσμον, ὑπῆρξαν καλλιτέχναι τῆς ἐποχῆς των. Δὲν πυοσεπάθησαν νὰ μιμηθοῦν τὴν ἀρχαίαν ἑλληνικὴν κλασσικὴν τέχνην, ἢ τὴν τέχνην τῶν ἀρχαίων Αἰγυπτίων, ἢ οἱανδήποτε ἄλλην προγενεστέραν τεχνυτροπίαν. Ἐφιλοτέχνησαν τὰ ἔργα των μὲ τρόπον ὁ ὁποῖος θὰ τὰ καθίστα νοητὰ εὐκόλως εἰς τοὺς κοινοὺς ἀνθρώπους τῆς ἐποχῆς των... Δι' αὐτὸν τὸν λόγον τὸ «φόντο» τῶν τοιχογραφιῶν μου τῆς ἐκκλησίας παριστᾶ τοπία καὶ κτίσματα τῆς σημεινῆς Χίου. Ἐπὶ πλέον, ὁ ἕνας ἀπὸ τοὺς ἀγγέλους μου, κρατῶν ὄργανον τὸ ὁποῖον ἐνθυμίζει παφῶς ἑλληνικὴν ἅρπαν, φέρει τὴν τοπικὴν ἐνδυμασίαν τοῦ χωρίου Βαβίλοι».

Εἰς τὴν 50ὴν Πολιτείαν τῆς Ἀμερικῆς, τὴν Χαβάην ἡ Τζούλλιετ Μαίη Φραίηζερ εἶναι γνωστὴ ὡς «ἡ πρύτανις τῶν καλλιτεχνῶν τῆς Χαβάης». Παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι ἀντιπροσωπευτικὰ ἔργα της εὑρίσκονται ἐκτεθειμένα εἰς διάφορα μουσεῖα καὶ ἰδιωτικὰς συλλογὰς ἀνὰ τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας, ὡς καὶ εἰς τὴν Βιβλιοθήκην τοῦ Κονγκρέσσου, τὰ πλέον σημαντικὰ της ἔργα εὑρίσκονται εἰς Χαβάην ὅπου ἔζησε καὶ εἰργάσθη κατὰ τὸ μεγαλύτερον μέρος τῆς ζωῆς της. Ἐσπούδασεν εἰς διάφορα σχολεῖα τῆς Χονολουλοῦ καὶ ἀπεφοίτησε τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Μασσαχουσέττης. Παρηκολούθησεν ἐπὶ δύο ἔτη μαθήματα εἰς τὴν Σχολὴν Καλῶν Τεχνῶν τῆς Νέας Ὑόρκης ὡς καὶ εἰδικὴν σειρὰν μαθημάτων εἰς τὸ Κολλέγιον Τεχνῶν καὶ Ἐπαγγελμάτων τῆς Καλιφορνίας εἰς Ὤκλαντ. Ὁ ἀπεριόριστος θαυμασμὸς της διὰ τὰ ἀριστουργήματα τῆς παγκοσμίου τέχνης τοῦ παρελθόντος, τὴν ὤθησε νὰ πραγματοποιήση τρεῖς φοράς, μέχρι τοῦδε, τὸν γῦρον τοῦ κόσμου. Εἶναι ἡ τρίτη φορὰ πού ἡ Ἀμερικανὶς καλλιτέχνις ἐπισκέπτεται τὴν Ἑλλάδα.

ΜΗΝΑΣ Ι. ΒΕΡΓΗΣ
ΙΑΤΡΟΣ
ΩΤΟΡΙΝΟΛΑΡΥΓΓΟΛΟΓΟΣ
ΒΡΟΓΧΟΛΟΓΙΑ - ΟΙΣΟΦΑΓΟΣΚΟΠΗΣΕΙΣ
Ἐπὶ 5ετίαν εἰδικευθεὶς ἐν Ἀγγλίᾳ
τ. ἐσωτ. χειρουργὸς · ἐπιμελητὴς REGISTRAR τοῦ Ὠτορινολαρυγγολογικοῦ INSTITUTE τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Λονδίνου καὶ τοῦ Νοσοκομειακοῦ συγκροτήματος τῆς Ὀξφόρδης
Δέχεται: Ὁδὸς Παύλου Μελᾶ 2
(Πλατεῖα Λευκοῦ Πύργου)
12.30' - 2 καὶ 5 - 8 — Τηλεφ. 22 637

ΠΙΝΑΞ

Ἀπαιτουμένων κατὰ περίπτωσιν δικαιολογητικῶν διὰ τὴν ἀπόκτησιν ἐπαγγελματικῆς ἢ ἐρασιτεχνικῆς ἀδείας ὁδηγοῦ

Α.' ΔΙ' ΑΔΕΙΑΝ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗΝ

Ἡλικία ἀπὸ τοῦ 22ου ἔτους μέχρι καὶ τοῦ 40οῦ.

Δικαιολογητικά, μετὰ τῆς σχετικῆς πρὸς τὴν ἁρμοδίαν Ὑπηρεσίαν τοῦ Ὑπουργ. Συγκοινωνιῶν αἰτήσεως, τοῦ ἐνδιαφερομένου.

1 Πιστοποιητικὸν γεννήσεως (Δήμου ἢ Κοινότητος περὶ ἐγγραφῆς ἐν τῷ Μητρώῳ ἢ ἀπόσπασμα τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν ἐξ οὗ νὰ προκύπτη τὸ ἔτος γεννήσεως).

2. Πιστ, Ἀστυν Ἀρχῆς (περὶ τῆς ἐν γένει διαγωγῆς καὶ τῶν κοινωνικῶν φρονημάτων).

3 Πιστ. Ἁρμοδίας Ἐπιτροπῆς Ὑγειον. Ἐξετάσεως Ὁδηγῶν Αὐτ)των (ἐν τῇ περιοχῇ τῆς δαμονῆς.

4 Ἐνδειικτικὸν 4ης τοὐλάχιστον τάξεως Δημ. Σχολείου.

5. Πιστοποιητικὸν ποινικοῦ Μητρώου.

6 Παράβολον Δημοσίου Ταμείου Δρχ. 350.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ

Αἱ ἐκδιδόμεναι ἄδειαι χαρτοσημαίνονται διὰ χαρτοσήμου Δημοσίου δρχ. 50 καὶ ἐνσήμου ΤΣΑ δρχ. 500.

Β' ΔΙ' ΑΔΕΙΑΝ ΕΡΑΣΙΤΕΧΝΙΚΗΝ.

Ἡλικία, ἀπὸ τῆς συμπληρώσεως τοῦ 19ου ἔτους.

Δικαιολογητικὰ μετὰ τῆς σχετικῆς αἰτήσεως τοῦ ἐνδιαφερομένου

1 Πιστοποιητικὸν γεννήσεως, ὡς ἀνωτέρω.

2. Πιστοποιητικὸν Ποινικοῦ, Μητρώου.

3 Πιστοποιητικὸν Ἀστυν Ἀρχῆς περὶ τῆς ἐν γένει διαγωγῆς (ὅτι εἶναι καλῆς διαγωγῆς, δὲν ἔχει κακὰς ἕξεις, δὲν ρέπει εἰς τὴν μέθην ἢ τὴν χρῆσιν ἡδονικῶν ἢ ναρκωτικῶν οὐσιῶν).

4. Πιστ. Ἁρμοδίας Ὑγειον Ἐπιτροπῆς (ὡς ἀνωτέρω).

5. Παράβολον Δημοσίου δρχ. 350 καὶ ΕΛΠΑ δρχ. 4,50.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ:

Αἱ ἐκδιδόμεναι ἄδειαι χαρτοσημαίνονται διὰ χαρτοσήμου Δημοσίου δρχ. 250.

Γ.' ΔΙ' ΑΔΕΙΑΝ ΟΔΗΓΟΥ ΜΟΤΟΣΥΚΛΕΤΑΣ.

Ἡλικία, ἀπὸ τῆς συμπληρώσεως τοῦ 18ου ἔτους.

Ἀπαιτοῦνται ἅπαντα τὰ δι' ἐρασιτεχνικὴν ἄδειαν δικαιολογητικά, πλὴν τοῦ ὑπὲρ τῆς ΕΛΠΑ παραβόλου, αἱ δὲ ἄδειαι χαρτοσημαίνονται διὰ χαρτοσήμου δρχ. 50.

ΓΕΝΙΚΗ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΙΣ.

Κατὰ τὴν λῆψιν οἱασδήποτε ἐν τῶν ὡς ἄνω ἀδειῶν δέον νὰ προσκομισθῶσιν ἀποδεικτικὰ περὶ ἀσκήσεως τοῦ ἐκλογικοῦ δικαιώματος ἢ δεδικαιολογημένης μὴ ἀσκήσεως αὐτοῦ.

ΑΝΕΓΕΡΣΙΣ ΣΙΤΑΠΟΘΗΚΗΣ ΕΙΣ ΚΑΛΥΒΕΣ — ΠΟΛΥΓΥΡΟΥ

Ἡ Ἕνωσις Γεωργικῶν Συν)σμῶν Πολυγύρου ἀνακοινοῖ ὅτι ὑπὸ τῆς ΚΥΔΕΠ προεκηρύχθη μειοδοτικὸς διαγωνισμὸς διὰ τὴν ἀνέγερσιν εἰς Καλύβια—Πολυγύρου σιταποθήκης χωρητικότητος (600) ἑξακοσίων τόννων.

Ὁ Διαγωνισμὸς θὰ ἐνεργηθῆ ταυτοχρόνως εἰς Ἀθήνας (Γραφεῖα ΚΥΔΕΠ Δώρου 10) καὶ εἰς Θεσσαλονίκην (Γραφεῖα ΚΥΔΕΠ Καλαποθάκη 6) τὴν 28ην Μαρτίου 1963 ἡμέραν Πέμπτην καὶ ὥραν 14,15 μέχρι 14 30.

Ἡ σχετική διακήρυξις εὑρίσκεται τοιχοκολλημένη καὶ εἰς τὰ ἐν Πολυγύρῳ Γραφεῖα τῆς Ἑνώσεως Γεωργικῶν Συν)σμῶν Πολυγύρου ὅπου οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβουν γνῶσιν.

Ὁ πρόεδρος τοῦ Δ. Σ.
ΝΙΚ. ΖΑΧΑΡΙΑΣ

Η ΣΤΗΛΗ ΤΟΥ ΓΕΩΡΓΟΥ

Ο ΒΡΟΧΕΡΟΣ ΧΕΙΜΩΝ ΚΑΙ Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΕΔΑΦΟΥΣ ΔΙΑ ΤΑΣ ΕΑΡΙΝΑΣ ΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΑΣ

Τὸ Φθινόπωρον καὶ ἡ ἀρχὴ τοῦ χειμῶνος τὸ 1962 χαρακτηρίζονται ἀπὸ τὰς συνεχεῖς καὶ ραγδαίας βροχάς.

Ὑπό τὰς συνθήκας αὐτὰς τὸ ἔδαφος καθίσταται κεκορεσομένον ὕδατος ἐπὶ μακρὸν χρόνον εἰς πολλὰς δὲ περιπτώσεις πλημμυρίζει. Εἰς τὰς χειροτέρας περιπτώσεις, ἰδίως εἰς τὰς λοφώδεις καὶ ὀρεινὰς περιοχὰς σημειοῦται σοβαρὰ διάβρωσις. Αἱ βροχαὶ εἰς πολλὰ ἐδάφη καταστρέφουν τὴν κοκκώδη ὑφὴν των ἐνῶ αἱ πλημμῦραι καὶ αἱ προσπάθειαι τῶν γεωργῶν νὰ ὀργώσουν τὴν γῆν διὰ νὰ τὴν προετοιμάσουν πρὸς σπορὰν ἐαρινῶν καλλιεργειῶν χειροτερεύουν τὴν κατάστασιν. Ἡ χημικὴ σύνθεσις τοῦ ἐδάφους δύναται ἐπίσης νὰ ἀλλοιωθῆ. Τὰ θρεπτικὰ στοιχεῖα καὶ ἰδίως τὸ ἄζωτον ἀποπλύνονται εἰς ὡρισμένα δὲ ἐδάφη παρουσιάζεται τάσις πρὸς ὄξινον κατάστασιν.

Καλλιέργεια τοῦ ἐδάφους.

Ἡ κατάστασις τοῦ ἐδάφους εἰς πολλὰς περιοχὰς τώρα ποὺ εὑρισκόμεθα εἰς τὸ μέσον τοῦ χειμῶνος, προκαλεῖ ἀνησυχίας εἰς πολλοὺς ἀγρότας οἱ ὁποῖοι βλέπουν τοὺς ἀγροὺς των «λασπωμένους».

Εἰς τὰ βαρέα ἐδάφη ἡ ἄροσις τὸ φθινόπωρον ἢ τὸν χειμῶνα εἶναι οὐσιώδης διὰ τὴν καλὴν καὶ ἔγκαιρον προετοιμασίαν του τὴν ἄνοιξιν. Ἐν τούτοις τὸ ἔτος 1962 δὲν ἐπέτρεψεν τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀρόσεως ταύτης, εἰς πολλὰς δὲ περιοχὰς εἶναι ἀμφίβολον κατὰ πόσον θὰ καταστῆ δυνατὴ ἡ ἐκτέλεσις ἀρόσεως κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ χειμῶνος. Ὑπὸ τὰς συνθήκας αὐτὰς πολλοὶ ἀγροὶ θὰ ὀργωθοῦν ἀργὰ καὶ ἡ καλὴ προετοιμασία αὐτῶν διὰ σπορὰν θὰ εἶναι ἔργον δυσχερές.

Ἐκεῖ ὅπου αἱ συνθῆκαι ἀποστραγγίσεως εἶναι εὐνοϊκαί, ἡ ἄροσις ἐπιβάλλεται νὰ γίνη πολὺ ἐνωρὶς πρὸ τῆς ἀρχῆς τῆς ἀνοίξεως εὐθὺς ὡς ὁ ἀγρὸς ἀποκτήσει τὸν ρόγο του, διὰ νὰ προλάβη τὸ ἔδαφος καὶ κατακαθήση μέχρι τῆς ἐποχῆς σπορᾶς καὶ σαπίση ἡ αὐτοφυὴς βλάστησις. Ἡ καθυστερημένη αὕτη ἄροση ἀπαιτεῖ περισσοτέραν προσοχήν. Ἡ κατεργασία τῶν συνεκτικῶν ἀλλὰ καὶ τῶν μετρίως συνεκτικῶν ἐδαφῶν εἶναι δυσχερής. Ἂν ἀρωθοῦν ὑγρὰ σηκώνουν «πλάνα». Ἂν πάλι στεγνώσουν πολύ, βωλιάζουν. Ὡς ἐκ τούτου μετὰ τὴν ἄροσιν ἡμισείας ἡμέρας, χρησιμοποιεῖται σβάρνα ὀδοντωτὴ μὲ βάρος ἢ δισκοσβάρνα ἢ βωλοκόπος πρὸς θρυμματισμόν, ἰσοπέδωσιν τοῦ ἐδάφους καὶ πλήρωσιν τῶν κενῶν διὰ τὴν συγκράτησιν τῆς ὑγρασίας.

Εἶναι ἄλλωστε γνωστὸν ὅτι διὰ νὰ καταστῆ δυνατὸς ὁ θρυμματισμὸς τῶν μαζῶν αἵτινες ἐσχηματίσθησαν κατὰ τὴν ἄροσιν ὑγροῦ συνεκτικοῦ ἐδάφους ἀπαιτεῖται ὅπως ἐπιδράσουν ἐπ' αὐτῶν οἱ παγετοὶ ἢ σῦται ἀποξηρανθοῦν καλῶς καὶ κατόπιν διαβραχοῦν ὑπὸ τῆς βροχῆς. Τοῦτο ὅμως εἶναι ἀνέφικτον κατὰ τὴν ἄνοιξιν.

Εἰς ἀμμώδη ἐδάφη αἱ ἀνωτέρω δυσκολίαι δὲν ὑφίστανται ἀλλ' ἐδῶ ἐπιβάλλεται ὅπως μετὰ τὴν ἄροσιν συμπιέζεται τὸ ἔδαφος μὲ κύλινδρον διὰ νὰ κατακαθήση. Τοῦτο ἀπαιτεῖται ἰδιαιτέρως ὅταν ἡ ἄροση ἐκτελεῖται τὴν ἄνοιξιν, ὅταν ὁ καιρὸς εἶναι θερμὸς πρὸς ἀποφυγὴν ἀπωλειῶν ὑγρασίας τοῦ ἐδάφους. Ἂν δι' οἱονδήποτε λόγον δὲν καταστῆ δυνατὴ ἡ ἄροση τοῦ ἐδάφους μέχρι τέλους τοῦ χειμῶνος, τότε ἀντικειμενικὸς μας σκοπὸς ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἀνοίξεως θὰ εἶναι νὰ καταστρέψωμε τὴν αὐτοφυῆ βλάστησι καὶ νὰ ψιλοχωμιατίσωμε καὶ ἰσοπεδώσωμε τὸ ἐπιφανειακὸν ἔδαφος διὰ νὰ τὸ προετοιμάσωμεν πρὸς σπορὰν. Τοῦτο ἐπιτυγχάνεται καλύτερον ταχύτερον καὶ οἰκονομικώτερον διὰ τῆς δισκοσβάρνης τῆς σκαπτικῆς φραίζας, τῆς ὁδοντωτῆς σβάρνης ἢ τῆς σβάρνης μὲ ἐλατήρια τοῦ καλλιεργητοῦ καὶ ἄλλων ἐργαλείων τὰ ὁποῖα κατεργάζονται τὸ ἔδαφος εἰς μικρὸν βάθος. Μέχρις ἑνὸς ὡρισμένου ὁρίου τὸ ψιλοχωμάτισμα τοῦ ἐδάφους εἶναι ἐπιθυμητόν, πέραν ὅμως τούτου εἶναι ἐπιζήμιον. Εἰς τὰ ἀργιλλώδη ἐδάφη μὲ πολὺ ψιλοχωματισμένην ἐπιφάνειαν, οἱ κόκκοι τῆς ἀργίλλου ἀποσυνδέονται διὰ τῶν βροχῶν, ἡ ἐπιφάνεια λασπώνει, οἱ πόροι φράσσονται ἡ ἀπορρόφησις τοῦ ὕδατος δυσχεραίνεται, προκαλεῖται ἐπιφανειακὴ ροὴ καὶ διάβρωσις τοῦ ἐδάφους. Μία ἐπιφάνεια μὲ μικροὺς βώλους (σπειρωτὴ ἐπιφάνεια) διευκολύνει τὴν ἀπορρόφησιν τῶν βροχῶν καὶ περιορίζει τὴν διάβρωσιν.

Ἂν ὑποχρεωθῶμεν νὰ προβῶμεν εἰς ἄροσιν ὅταν ἡ ἄνοιξι ἔχει προχωρήσει καὶ ὁ καιρὸς εἶναι ξηρὸς, κρθίσταται ἀναγκαία ἡ χρησιμοποίηση εὐθὺς μετὰ τὴν ἄροσιν κυλίνδρου διὰ νὰ πιεσθῆ καὶ κατακαθήση τὸ ἔδαφος, συγκρατήση τὴν ὑγρασίαν του καὶ βοηθήση οὕτω τὸ φύτρωμα τοῦ σπόρου. Ὁ αὐλακωτὸς κύλινδρος εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην εἶναι τὸ καλλίτερον μέσον διὰ τὴν συμπίεσιν τοῦ ὑπὸ τὴν ἐπιφάνειαν ἐδάφους μὲ τὴ μικροτέραν δυνατὴν συμπίεσιν τῆς ἐπιφανείας.

Ὁ συνήθης λεῖος κύλινδρος συμπιέζει λεπτὸν ἐπιφανειακὸν στρῶμα ἐδάφους. Ἐνῶ ὁ αὐλακωτὸς κύλινδρος καὶ ἡ δισκοσβάρνα θρυμματίζουν τοὺς βώλους, ὁ λεῖος κύλινδρος τοὺς πιέζει εἰς πολλὰς περιπτώσεις ἐντὸς τοῦ ἐδάφους καὶ συνεπῶς δὲν βοηθεῖ ὅσον ὁ πρῶτος εἰς τὴν καλὴν προετοιμασίαν αὐτοῦ. Μετὰ τὸ κυλίνδρισμα δύναται νὰ χρησιμοποιηθῆ ἡ ὀδοντωτὴ σβάρνα ἢ δισκοσβάρνα ρρὸς ἑτοιμασίαν τοῦ ἀγροῦ διὰ σπορὰν.

Εἰς ἀγροὺς ἀρουμένους μέχρι τοῦ τέλους χειμῶνος ὡς καὶ ὅταν ὁ καιρὸς εἶναι βροχερὸς ἀποφεύγεται τὸ κυλίνδρισμα.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Φ. ΠΑΙΟΝΙΔΗΣ
ΕΙΔΙΚΟΣ ΠΑΙΔΙΑΤΡΟΣ ΜΕΤΕΚΠΑΙΔΕΥΘΕΙΣ ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩ
Τ. ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΣ
ΤΟΥ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΥ ΠΑΙΔΩΝ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΤΟΥ ΛΟΝΔΙΝΟΥ
ΙΑΤΡΕΙΟΝ: Ἁγ. Σοφίας 22 ΔΕΧΕΤΑΙ 11-1 & 5-8
ΟΙΚΙΑ: Κατσκάλου 5 (Ἀνάληψις) τηλ. 81—938
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΣΥΣΚΕΨΙΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΗΣΙΝ ΤΟΥ ΠΕΡΟΝΟΣΠΟΡΟΥ ΤΟΥ ΚΑΠΝΟΥ

Τὴν 12ην Μαρτίου ἐ.ἔ. εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Νομαρχίας καὶ ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Νομάρχου Χαλκιδικῆς κ. Συνδίκα συνῆλθεν σύσκεψις μὲ θέμα τὴν ὀργάνωσιν κατα πολεμήσεως τοῦ περονοσπόρου τοῦ καπνοῦ.

Εἰς ταύτην παρέστησαν ὁ Διευθυντὴς Γεωργίας κ. Κοκκίνης, ὁ Διευθυντὴς Φυτοπαθολογίας Ὑπ. Γεωργίας κ. Περράκης, ὁ Διοικητὴς Ἀγροφυλακῆς κ. Σταθουλόπουλος, ὁ μοίραρχος κ. Ἀλεξίου ἐκ μέρους τῆς Διοικήσεως Χωροφυλακῆς καὶ ὁ Τμη)ρχης Γεωργ. Ἐφαρμογῶν Δ)νσεως Γεωργίας κ. Ἀργυρόπουλος.

Τὸ θέμα εἰσηγήθη ὁ κ. Περράκης ὅστις διά μακρῶν ἀνέπτυξε τὴν σημασίαν τῆς καταπολεμήσεως τῆς ἀσθενείας διὰ τὴν οἰκονομίαν τοῦ καπνοπαραγωγοῦ καὶ τὴν Ἐθνικὴν τοιαύτην.

Ἐπηκολούθησε συζήτησις ἐπὶ τοῦ τρόπου ὀργανώσεως τοῦ ἀγῶνος καὶ τὴν σύσκεψιν ἔκλεισε ὁ κ. Νομάρχης ὅστις συνέστησε τὴν εἰς τὸν μεγαλύτερον βαθμὸν δραστηριοποίησιν ὅλων τῶν ἁρμοδίων ὑπηρεσιῶν, Δ)νσεως Γεωργίας, Ε.Ο.Κ., Δ)σεως Ἀγροφυλακῆς Δ)σεως Χωροφυλακῆς κ.λ.π., ὥστε καὶ ἐφέτος νὰ ἔχωμε τὰ ἴδια ἄριστα ἀποτελέσματα τὰ ὁποῖα ἐπετύχαμε καί πέρυσι εἰς τὸν τομέα αὐτόν.

ΑΠΟΦΑΣΙΣ

Ἐν Πολυγύρῳ τῇ 14 Μαρτίου 1963 καὶ ἐν τῷ Νομαρχιακῷ Καταστήματι ἡ Νομαρχιακὴ Ἐπιτροπὴ Χαλκιδικῆς τοῦ ἄρθρου 26 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος 4029)1959 «περὶ ἀργούντων Μεταλλείων κ.λ.π.» ἀποτελουμένη ἐκ τῶν 1) Διοικητοῦ τῆς Ὑποδοικήσεως Χωροφυλακῆς Ἀρναίας Βαρδάκη Χρήστου, 2) Ὑπο)κοῦ τῆς ΤΥΔΚ Σωκράτους Βούλγαρη καὶ 3) ἐκπροσώπου τῆς Ἑνώσεως Ἐργατοτεχνιτῶν τῶν Μεταλλωρύχων Στρατονίκης Νικολάου Γ Γαλιαγρῆ, συσταθεῖσα διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ' 5107) 13—3—63 ἀποφάσεως τοῦ Νομάρχου Χαλκιδικῆς, λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὰς ὑποβληθείσας αἰτήσεις τῶν ἐργατοτεχνιτῶν τῶν Μεταλλείων Κασσσάνδρας περὶ χορηγήσεως εἰδικῶν ἀδειῶν τοῦ ἄνω Ν.Δ.

Ὁρίζει διὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν ἐξετάσεων καὶ τῆς πρακτικῆς δοκιμασίας τῶν αἰτούντων πρὸς ἀπόκτησιν τῶν ἀδειῶν τοῦ Ν.Δ 4029)1959, τόπον μὲν τὸν συνοικισμὸν Σιδηρολάκκου (Μαδέμ—Λάκκου) τῆς Κοινότητος Στρατονίκης, χρόνον δὲ τὴν 27ην Μαρτίου 1963, ἡμέραν Τετάρτην καὶ ὥραν ἀπὸ 11ης π.μ.

Καλεῖ δὲ τοὺς ἐνδιαφερομένους ὅπως προσέλθωσι πρὸς ἐξέτασιν καὶ πρακτικὴν δοκιμασίαν κατὰ τὸν ἀνωτέρω ὁριζόμενον τόπον καὶ χρόνον. Ἡ παροῦσα δημοσιευθήτω διὰ τῆς ἐν Πολυγύρῳ ἐκδιδομένης ἐφημερίδος «ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ» καὶ τοιχοκολληθήτω εἰς τὸ Κατάστημα τῆς Νομαρχίας Χαλκιδικῆς.

Ἡ Νομαρχιακὴ Ἐπιτροπὴ

ΕΥΧΕΤΗΡΙΑ

Εἰς τὸν ἀγαπητόν μας ἀνεψιὸν κ. Παναγιώτην Δημ. Διαβάτην ποὺ ἔλαβε τὸ πτυχίον τῆς Ἰατρικῆς εὐχόμεθα ὁλόψυχα καλὴν σταδιοδρομίαν.

Οἰκ. Μιλτιάδου Δημηνᾶ

—Στὸν φίλον μου Πᾶνο Διαβάτη λαβόντα τὸ πτυχίον τῆς Ἰατρικῆς, εὔχομαι λαμπρὰν σταδιοδρομίαν,

ΓΙΑΝΝΗΣ

ΕΚΔΗΛΩΣΙΣ ΑΙΣΘΗΜΑΤΩΝ ΣΥΜΠΑΘΕΙΑΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ

ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ 13.— Τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα διεκομίσθη εἰς τό ἐν Θεσσαλονίκη Κρατικὸν Νοσοκομεῖον ὁ συμπολίτης μας Ἰωάννης Φωτίου πάσχων ἐκ κιρρώσεως ἥπατος.

Οὗτος ἀπὸ μακροῦ χρόνου κατετρύχετο ἐκ τῆς νόσου μὴ δυνάμενος νὰ θεραπευθῇ λόγῳ οἰκονομικοῦ ἀδιεξόδου καθ' ὅσον ἐκτὸς τοῦ ὅτι ἦτο παντελῶς ἄπορος ἦτο καὶ προστάτης ὑπερεπταμελοῦς οἰκογενείας.

Τοῦτο πληροφορηθέντες οἱ ἐν Θεσσαλονίκη διαμένοντες συμπατριῶται μας ἰατροὶ κ.κ. Βασίλ. Σταμπουλῆς ἀναισθησιολόγος καὶ Σωκρ. Τσάπας παθολόγος ἔσπευσαν εἰς τὸ Νοσοκομεῖον ἔνθα προσέφερον δωρεὰν τόσον τὰς ἐπιστημονικὰς των ὑπηρεσίας πρὸς διάσωσίν του, ὅσον καὶ τὴν ἔνθερμον ἀρωγὴν καὶ συμπαράστασίν των κατὰ τὴν ἐγχείρισιν.

Ἡ θεάρεστος πρᾶξις τῶν λαμπρῶν τούτων ἐπιστημόνων οἵτινες ἀνήγαγον τὴν ἐπιστήμην των εἰς Θρησκείαν τιμᾶ ὄχι μόνον τὸν ἐπιστημονικὸν κόσμον τῆς Βορείου Ἑλλάδος ἀλλὰ καὶ ὁλόκληρον τὴν Χαλκιδικὴν καὶ ἰδιαιτέρως τὴν γεννέτειράν των Κασσάνδραν τῆς ὁποίας γνήσια τέκνα τυγχάνουσι.

Τὸ γεγονὸς γνωσθὲν εἰς τὴν κωμόπολίν μας ἀπετέλεσεν ἀντικείμενον ἐπαινετικῶν σχολίων προκαλέσαν συγχρόνως τὸν θαυμασμὸν καὶ τὴν συμπάθειαν ὅλων.

Α. ΜΥΣΤ.

ΤΟ ΝΕΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΩΝ ΦΟΙΤΗΤΩΝ «Ο ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ»

Κατηρτίσθη εἰς σῶμα τὸ νεοεκλεγὲν Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Συλλόγου Φοιτητῶν Χαλ)κῆς «Ὁ Ἀριστοτέλης» ἔχον ὡς ἑξῆς:

Πρόεδρος Γεώργιος Γιουζέπας, Ἀντιπρόεδρος Δημ. Σταμπουλῆς. Γεν. Γραμματεὺς Ἀστ. Χασιώτης, Ταμίας Τιμ. Μακρογιάννη, Εἰδ. Γραμματεὺς Εὐδ. Εὐθυμίου καὶ Μέλη οἱ Βασ Λαλιώτης, Θωμᾶς Φτίκας, Δημ. Κυριαφίνης καὶ Κων. Μυλωνᾶς.

Διὰ τὴν ἐξελεγκτικὴν ἐπιτροπὴν ἐξελέγησαν οἱ Δημ. Τσιαούσης, Ἀθαν. Σιῶκος καὶ Γεώργ. Ἐγγλέζος.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Παρακαλοῦνται οἱ εὐσεβεῖς κάτοικοι Πολυγύρου ὅπως σήμερον 17ην Μαρτίου ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 5,30' ἀπογευματινὴν προσέλθωσιν εἰς τὸν ἐνταῦθα ἱερὸν Μητροπολιτικὸν Ναὸν προκειμένου νὰ λάβῃ χώραν ἀνακοίνωσις σχετικὴ μὲ τὴν ἐπισκευὴν καὶ ἀνακαίνισιν τοῦ ὡς ἄνω Ἱεροῦ Ναοῦ. Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὴν θερμουργὸν εὐσέβειαν ἁπάντων καὶ τὸ δεδηλωμένον ἐνδιαφέρον εὐελπιστοῦμεν ὅτι οὐδεὶς θὰ λείψῃ.

Μετ' εὐχῶν

† ὁ Κασσανδρείας Συνέσιος

ΚΥΝΗΓΕΤΙΚΗ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ὁ Σύλλογος Κυνηγῶν Ἀρναίας κατόπιν τῆς φθορᾶς ἣν ὑπέστη τὸ θήραμα Πτερωτὸν καὶ Τριχωτόν, κάμνει ἔκκλησιν πρὸς τὰ μέλη αὐτοῦ ὅπως δίδοντες δείγματα φιλοθηραματικὰ διὰ μιὰν ἀκόμη φοράν. μὴ θεωρήσουν ἀδείας θήρας ἐὰν ἤθελεν ἐπακολουθήσῃ διαταγὴ παρατάσεως ὑδροβίων καὶ ἐαρινῆς Τριγώνως μέ τὴν λήξιν τῆς περιόδου 16 Μαρτίου 1963.

Ὁ Πρόεδρος

ΧΡΗΣ ΓΚΟΥΝΙΩΤΗΣ

Η ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΓΕΩΡΓΙΚΩΝ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΩΝ ΘΕΣ)ΝΙΚΗΣ ΔΙΑ ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΩΝ ΠΛΗΓΕΝΤΩΝ ΕΚ ΤΟΥ ΠΑΓΕΤΟΥ ΣΙΤΟΠΑΡΑΓΩΓΩΝ

Τὸ συμβούλιον τῆς ὁμοσπονδίας γεωργικῶν συνεταιρισμῶν Θεσσαλονίκης, λαβόν ὑπ' ὄψιν διαβήματα ὡρισμένων συνεταιρισμῶν δι' ἐπενεχθείσας ἐκ τῶν παγετῶν ζημίας εἰς τὴν σιτοκαλλιέργειαν διὰ τηλεγραφήματος πρὸς τὸν ΟΓΑ ὑποβάλλει παράκλησιν ὅπως προέλθῃ εἰς τὴν ἀποζημίωσιν καὶ τῶν πληγέντων σιτοπαραγωγῶν ἢ ἐν πάσῃ περιπτώσει γνωστοποιήσῃ εἰς τοὺς παραγωγοὺς τὴν θέσιν τοῦ Ὀργανισμοῦ ἔναντι τοῦ ἐν προκειμένῳ ἀνακύπτοντος ζητήματος.

Περαιτέρω ἀναφέρεται ὅτι ἡ γνωστοποιηθεῖσα προφορικῶς ἄποψις τοῦ ΟΓΑ, ὅτι ἁρμόδιον διὰ ζημίας τῆς σιτοκαλλιεργείας ἐκ τῶν παγετῶν τυγχάνει τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας, τὸ ὁποῖον ὡς ἀναλαβὸν τὴν διευκόλυνσιν τῆς ἐπανασπορᾶς τῶν καταστραφεισῶν καλλιεργειῶν δι' ἐαρινῶν τοιούτων θὰ δανειοδοτήσῃ, διὰ τῆς Α.Τ.Ε., τοὺς πληγέντας παραγωγούς, οὐδόλως εὑρίσκει συμφώνους τούτους, μὴ ἱκανοποιουμένους διὰ τὰς ἐπενεχθείσας ζημίας. Ἀνεξαρτήτως τοῦ ὅτι σημαντικὸν ποσοστὸν καταστραφεισῶν ἐκτάσεων καθίσταται προβληματικὴ ἡ ἐπανασπορὰ δι' ἐαρινῶν, λόγῳ ἐδαφολογικῶν συνθηκῶν ἡ ἐπανασπορὰ τῶν πληγεισῶν ἐκτάσεων ὑπὸ τῶν παγετῶν δὲν ἀποκαθιστᾶ τὰς ζημίας παραγωγῶν ἀφ' ἑνὸς μὲν διότι οἱ παραγωγοὶ ἤδη κατὰ τὸ Φθινόπωρον ὑπεβλήθησαν εἰς δαπάνας τῆς πληγείσης καλλιεργείας, ἀφ' ἑτέρου δὲ διότι εἶναι καὶ προβληματικὴ ὁπωσδήποτε ἡ ἀναπλήρωσις τοῦ διαφυγόντος εἰσοδήματος ἐκ τῆς φθινοπωρινῆς καλλιεργείας τοῦ σίτου διὰ τοῦ ἀναμενομένου τοιούτου ἐκ τῆς ἐαρινῆς καλλιεργείας, μὴ ἀσφαλοῦς ἐπιτυχίας, ἐξ αἰτίας τῶν κλιματολογικῶν καὶ ἐδαφολογικῶν συνθηκῶν τῆς περιφερείας, μὴ εὐνοουσῶν τὰς ἐαρινὰς καλλιεργείας.

ΑΠΟΝΟΜΗ ΜΕΤΑΛΛΙΟΥ

Δυνάμει τοῦ ἀπὸ 20)12)1962 Βασιλικοῦ Διατάγματος, δημοσιευθέντος εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 18)17—1—1963 Φ.Ε.Κ. (τεῦχος Γ.), προτάσει τοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν ἀπενεμήθη εἰς τὸν συμπολίτην μας κ. Κωνσταντῖνον Μιχ. Σοφονίου ὁ χρυσοῦς Σταυρὸς τοῦ Βασιλικοῦ Τάγματος τοῦ Φοίνικος.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ

Τὸ Δ. Συμβούλιον τοῦ Γενικοῦ Νοσοκομείου Χαλ)κῆς προκειμένου νὰ προβῇ εἰς τὴν πρόσληψιν ἀνὰ μιᾶς Νοσοκόμου διὰ τὴν ἐπάνδρωσιν τῶν ὑγειονομικῶν Σταθμῶν Ἀρναίας, Νέων Μουδανιῶν καὶ Κασσάνδας προσκαλεῖ τὰς ἐχούσας τὰ ὑπὸ τοῦ Νόμου ὁριζόμενα προσόντα ὅπως ἐντὸς 20ημέρου ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλουσι εἰς τὴν γραμματείαν τοῦ ἱδρύματος τὰ ὑπὸ τοῦ Νόμου προβλεπόμενα δικαιολογητικά. Πλειονες πληροφορίαι παρέχονται καθ' ἑκάστην ἐργάσιμον ἡμέραν παρὰ τῆς γραμματείας τοῦ ἱδρύματος.

Ὁ ἀντιπρόεδρος τοῦ Λ.Σ.

ΚΩΝΣΤΙΝΟΣ ΣΟΦΟΝΙΟΥ

ταμειακὸς

ΑΘΛΗΤΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Σήμερον Κυριακὴν τελεῖται ἐν Ἀρναίᾳ ὁ ὑπὸ τοῦ Μουσικογυμναστικοῦ Συλλόγου «Ἀπόλλων» διοργανοῦμενος ἐτήσιος Ἀνώμαλος Δρόμος Βορείου Χαλκιδικῆς.

Σήμερον τὸ ἀπόγευμα καὶ εἰς τὸ Ἐθνικὸν Γήπεδον τῆς πόλεως μας θὰ συναντηθοῦν εἰς φιλικὸν ποδοσφαιρικὸν ἀγῶνα ὁ «Θερμαϊκός» Πορταριᾶς μετὰ τῆς τοπικῆς «Νίκης».

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ἡ Ἐκκλησιαστικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Ι Ν. Ἁγίων Θεοδώρων Γερακινῆς, εὐχαριστεῖ τὸν κ. Νικόλαον Στεργιανόπουλον διὰ τὴν ἐκ 500 δραχμῶν δωρεὰν του ὑπὲρ τοῦ ναοῦ ἀντὶ μνημοσύνου τοῦ υἱοῦ του Στεργιανοῦ.

Η ΕΚΚΛΗΣ. ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΤΟ ΚΗΡΥΓΜΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ἐκ τῆς 1ης σελ

νες χειρουργήσεις τότε καὶ οἱ πόνοι μας πολλαπλασιάζονται καὶ ἀπαιτοῦν νὰ ἔχη κανεὶς ἰδιοσυγκρασία ἥρωος γιὰ νὰ ἀντέξῃ. Τοῦτο ἰσχύει καὶ διὰ τὴν αὐταπάρνηση ποὺ ζητεῖ ἀπὸ τοὺς ἰδικούς του ὁ κύριος. Γι' αὐτὸ λοιπὸν καὶ ἡ λέξη τούτη ἔχει κάτι τὸ σκληρὸ καὶ δραματικό.

Σκληρὲς οἱ ἀπαιτούμενες θυσίες ἀλλὰ καὶ ἀπαραίτητες. Ὁ δρόμος ποὺ χάραξε ὁ Χριστὸς δὲν θὰ ἦταν δρόμος ὑψηλός, ἀνωτέρας πνοῆς θεϊκὸς ἂν δὲν ἀξίωνε τὶς θυσίες αὐτές. Ἀλλὰ θὰ ἦταν δρόμος ἀνθρώπινος. Θὰ ἦταν ὁ δρόμος τῶν ὀλιγοψύχων, τῶν δειλῶν, τῶν ἁμαρτωλῶν. Καὶ ἕναν τέτοιο δρόμο δὲν παρίστατο ἀνάγκη νὰ ἔρθῃ ἕνας θεάνθρωπος νὰ μᾶς ἀνοίξῃ. Τόν ἔχουμε πρὸ πολλοῦ ἀνοίξει ἐμεῖς οἱ ἄνθρωποι μόνοι μας μὲ τὶς λιγοψυχίες καὶ τὰ πάθη μας. Θὰ ἦταν ἡ ὑψίστη βλασφημία τέτοια ἀξίωσις κατὰ τοῦ παντεπερτελείου Θεοῦ. Εἶναι ὁ δύσκολος τοῦτος δρόμος ἀπαραίτητος καὶ σύμφωνα μέ τὸν κοινὸν ἀνθρώπινον νοῦν. Μπορεῖ ὁ καθένας μας νὰ ἔχη ἕνα σωρὸ ἐλαττώματα καὶ ἀνημέρωτα πάθη. Μὰ ἀπὸ τοὺς ἄλλους ὅμως ἀπαιτοῦμε συμπεριφορὰ ἄψογη καὶ ἄμεμπτη Τί εἶναι ἡ ἀπαίτησις τούτη ἂν μὴ μιὰ πανηγυρικὴ δικαίωσις τῆς θυσίας τῶν κακιῶν καὶ τῆς καλλιεργείας τῶν ἀρετῶν, ποὺ ἀξιώνει ὁ Κύριος μὲ τὸ σύνθημα «αὐταπάρνησις;» Ἀλλὰ ὁ Κύριος ἦρθε νὰ μᾶς πῇ, ὅτι ἐκεῖνο ποὺ ἀξιώνουμε ἀπὸ τοὺς ἄλλους ὀφείλουμε πρῶτοι νὰ τὸ ἐφαρμόσουμε: «πάντα ὅσα θέλετε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι ποιεῖτε καὶ ὑμεῖς αὐτοὶ ὁμοίως.» Ἄλλως γινόμαστε συρφετὸς συμφεροντολόγων

Σκληρὴ ἡ ἀξίωσις τοῦ Χριστοῦ. Ἀλλὰ εἶναι καὶ ἡ μόνη ποὺ ταιριάζει σὲ ζηλωτὰς ἀνώτερης ζωῆς. Εἶναι ἡ μόνη σφραγίδα ποὺ ταιριάζει σὲ λάτρας τῆς σταυρωμένης Θεότητος. Ἡ αὐταπάρνησις πλημμύρισε κάποτε τὴν γῆν μὲ ἁγίους καὶ μάρτυρας. Ἡ αὐταπάρνησις ἐκκολάπτει ἐξέχοντας χαρακτῆρας. Ἡ αὐταπάρνησις εἶναι ὁ δρόμος καὶ ἡ πύλη τοῦ οὐρανοῦ.

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ: ἐλαιόδεντρα γιὰ φύτευμα.

Πληροφορίαι εἰς τὸ κουρεῖον τοῦ κ. Ἰωάν. Μπιτσίνη

ΤΑ ΦΟΡΤΗΓΑ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΑ ΘΑ ΦΕΡΟΥΝ ΕΥΚΡΙΝΩΣ ΤΩΝ ΑΡΙΘΜΟΝ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΣ

ΑΘΗΝΑΙ 15,—Δι' ἀποφάσεως τοῦ ὑπουργοῦ συγκοινωνιῶν ὑποχρεοῦνται μέχρι 1ης Ἀπριλίου τὰ φορτηγὰ νὰ ἀναγράφουν, ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν πλευρῶν τοῦ ἁμαξώματος ἢ τοῦ κουβουκλίου των καὶ ἐντὸς ὀρθογωνίου, τὸν ἀριθμὸν κυκλοφορίας των

ΒΑΜΒΑΚΟΚΑΛΛΙΕΡΓΗΤΙΚΑΙ ΧΟΡΗΓΗΣΕΙΣ

Διὰ προσφάτου διαταγῆς τῆς Διοικήσεως της Α.Τ.Ε. πρὸς τὰ Ὑποκαταστήματα αὐτῆς, ἐδόθη ἔγκρισις ὅπως, κατὰ τὴν κατάλληλον ἐποχήν, προέρχωνται εἰς τὴν χορήγησιν, δανείων πρὸς τοὺς καλλιεργητὰς βάμβακος διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν συναφῶν ἀναγκῶν των. Ὁμοίως παρέχεται ἡ ἔγκρισις ὅπως, καθ' ὑπέρβασιν τῶν ἀνωτέρω δανείων, ἐνισχυθοῦν ἀπὸ τοῦδε οἱ βαμβαβοκαλλιεργηταὶ διὰ τὴν προμήθειαν ἱπποσκαλιστηρίων καθὼς καὶ διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῆς δαπάνης χρησιμοποιήσεως σκαπτικῶν φρεζῶν τρίτων πρὸς καλλιέργειαν τοῦ ἐδάφους. Ἐπίσης, λόγω τῆς σπουδαιότητος τῆς καλλιεργείας τοῦ βάμβακος καὶ τοῦ ζωηροῦ ἐνδιαφέροντος τῆς Πολιτείας καὶ τῆς Τραπέζης διὰ τὴν ἔντασιν καὶ ἐπέκτασιν αὐτῆς πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ γεωργικοῦ προγράμματος, διετάχθησαν τὰ Ὑποκαταστήματα τῆς ΑΤΕ ὅπως προβοῦν εἰς τὴν ἐνίσχυσιν τῶν βαμβακοπαραγωγῶν καὶ διὰ τὴν προμήθειαν βαμβακοσπόρου ἀλλὰ μόνον τοιούτου προελεύσεως στοροπαραγωγικῶν κέντρων, πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ὁμοιομορφίας τῆς παραγωγῆς καὶ διευκόλυνσιν τῶν ἐξαγωγῶν βάμβακος.

ΤΙΜΑΙ ΔΙΑΘΕΣΕΩΣ ΚΥΨΕΛΩΝ Α.Τ.Ε.

Αἱ τιμαὶ διαθέσεως κυψελῶν ΑΤΕ καθωρίσθησαν ὡς ἑξῆς: Ἁπλαῖ δραχ. 221 καὶ νομαδικαὶ δραχ. 239 κατὰ κυψέλην. Αἱ ἀνωτέρω τιμαὶ νοοῦνται διὰ παράδοσιν τῶν κυψελῶν εἰς τὰς ἀποθήκας τῆς ἕδρας τῶν Ὑποκαταστημάτων τῆς Τραπέζης.

ΑΠΑΓΟΡΕΥΕΤΑΙ Η ΑΣΚΟΠΟΣ ΧΡΗΣΙΣ ΤΩΝ ΗΧΗΤΙΚΩΝ ΟΡΓΑΝΩΝ ΤΩΝ ΟΧΗΜΑΤΩΝ

Ἐκ τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνιῶν ἀνεκοινώθη, ὅτι κατὰ τὸ ἄρθρον 89 τοῦ ὁδικοῦ Κώδικος περὶ χρήσεως ἠχητικῶν ὀργάνων ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς ὁδηγοὺς τῶν ὀχημάτων ἡ ἄσκοπος χρησιμοποίησις τῶν ἠχητικῶν ὀργάνων ἢ ἡ μεθ' ὑπερβολικῆς ἐντάσεως ἢ διαρκείας χρῆσις αὐτῶν.

Οἱ παραβάται θὰ τιμωρῶνται διὰ προστίμου τοὐλάχιστον 300 μεταλλικῶν δραχμῶν.

Η ΠΩΛΗΣΙΣ ΤΩΝ ΑΜΝΟΕΡΙΦΙΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ, 15.— Διὰ νεωτέρας ἀγορανομικῆς διατάξεως ἐπιτρέπεται ἡ χονδρικὴ πώλησις ἀμνοεριφίων μέχρι καὶ τῆς 19ης Μαρτίου καὶ ἡ λιανικὴ μέχρι τῆς 21ης. Ἐπίσης, μέχρι τῆς 21ης θὰ ἐπιτραπῇ ἡ παρασκευὴ καὶ διάθεσις φαγητῶν ἐκ κρεάτων ἀμνοεριφίων ὑπὸ τῶν ἑστιατορίων καὶ λοιπῶν κέντρων.

Η ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΙΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΕΙΣ ΚΑΝΑΔΑΝ

Ἡ Διακυβερνητικὴ Ἐπιτροπὴ Μεταναστεύσεως ἐξ Εὐρώπης ἀνακοινοῖ ὅτι συνεχίζονται οἱ ἐγγραφαὶ γυναικῶν ἐνδιαφερομένων νὰ μεταναστεύσουν εἰς ΚΑΝΑΔΑΝ, προκειμένου νὰ ἐργασθοῦν ἐκεῖ ὡς οἰκιακὸν προσωπικόν.

Γίνονται δεκταὶ νέαι ἡλικίας 18—35 ἐτῶν, ἄγαμοι ἢ διαζευγμέναι ἢ χῆραι ἄνευ τέκνων καὶ μὲ γραμματικὰς γνώσεις τοὐλάχιστον 1ης Γυμνασίου Αἱ ὑποψήφιαι θὰ παρακολουθήσουν ἐπὶ 4—5 περίπου μῆνας εἰδικὰ μαθήματα οἰκοκυρικῶν καὶ Ἀγγλικῆς γλώσσης, τὰ ὁποῖα παρέχονται δωρεὰν ὑπὸ τῆς ΔΕΜΕ εἰς Ἀθήνας, Θεσσαλονίκην καὶ Πάτρας Τὰ ἔξοδα παραμονῆς, κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐκπαιδεύσεως, εἰς τὰς ὡς ἄνω πόλεις βαρύνουν τὰς ἰδίας τας ἐνδιαφερομένας.

Αἱ ἐνδιαφερόμεναι πρέπει νὰ προσκομίσουν:

1. Αὐτονομὴν ταυτότητα, ἢ πιστοποιητικὸν γεννήσεως μὲ φωτογραφίαν θεωρημένην ἀπὸ την Ἀστυνομίαν
2. Μεταναστευτικὸν Δελτίον Κοινωνικῆς Προνοίας διὰ μετανάστευσιν μέσω ΔΕΜΕ
3. Πιστοποιητικὸν Σπουδῶν.
4. Συγκατάθεσιν γονέων (αἱ ἡλικίας κάτω τῶν 25 ἐτῶν).

Διὰ πληροφορίας καὶ ἐγγραφὴν αἱ ἐνδιαφερόμεναι ν' ἀπευθύνωνται εἰς τὰ γραφεῖα τῆς ΔΕΜΕ:

Ἀθῆναι: Σοφοκλέους 1.

Θεσσαλονίκη: Ρογκότη 5.

Πάτραι: Ἁγίου Ἀνδρέου 61 (Στοὰ Μαραγκοπούλου).

ΖΗΤΟΥΝ ΟΙ ΠΟΛΥΤΕΚΝΟΙ ΠΑΡΟΧΗΝ ΕΚΠΤΩΣΕΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ.15—Οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν συλλόγων πολυτέκνων, κατὰ τὸ τριακοστὸν συνέδριον, ἐνέκριναν ψήφισμα, διὰ τοῦ ὁποίου ζητοῦν, ὅπως τὰ τέκνα τῶν πολυτέκνων ἀσφαλίζωνται εἰς τὸ Ι.Κ.Α. μὲ ἔκπτωσιν 50ο)ο, ὅταν προσλαμβάνωνται ὡς μαθητευόμενοι, ληφθῇ δὲ μέριμνα διὰ τὴν χορήγησιν στεγαστικῶν δανείων καὶ ἀποκατασταθοῦν οἱ ἀντήμονες πολύτεκνοι γεωργοί. Ἐπίσης, ζητοῦν ὅπως ἰσχύσῃ ἢ ἔκπτωσις πολυτέκνων εἰς τὸ λεωφορεῖα ἄνευ περιορισμοῦ.

ΔΙΟΡΙΣΜΟΙ ΚΟΙΝΟΤΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΩΝ

Ἐγκριθέντες ἐδημοσιεύθησαν εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς κυβερνήσεως οἱ κάτωθι διορισμοὶ κοινοτικῶν ὑπαλλήλων εἰς τὸν Νομὸν μας.

Διωρίσθη γραμματεὺς τῆς Κοινότητος Βάβδου ἐπὶ βαθμῷ γραφέως β' ὁ κ. Γ. Πολύχρος. Ὡσαύτως ἐπὶ βαθμῷ γραφέως β' διωρίσθη ὁ κ. Ν. Καράβατος εἰς τὴν κοινότητα Παλαιοχώρας.

ΣΗΜΕΡΟΝ

ὁ ἐτήσιος Ἀποκρηάτικος χορὸς τοῦ ΠΑΓΧΑΛΚΙΔΙΚΟΥ εἰς τὸ ἐν Θεσ)νίκῃ οἰκογεν. κέντρον «Πικαντίλλυ» Χορὸς καὶ Τραγούδια τῆς Χαλκιδικῆς.

ΣΗΜΕΡΟΝ